
CATEQUESI DE FAMÍLIES

II

MANUAL DEL CATEQUISTA

SEGON ANY

TEMA 01 – QUI ÉS JESÚS? (OCTUBRE)

TEMA 02 – UN DIA EN LA VIDA DE JESUCRIST (NOVEMBRE)

TEMA 03 – EL MISSATGE DE JESUCRIST (DESEMBRE)

TEMA 04 – EL REGNE DE DÉU (GENER)

TEMA 05 – LA HISTÒRIA DE Zaqueu (FEBRER)

TEMA 06 – MARTA I MARIA (MARÇ)

TEMA 07 – CREU I RESURRECCIÓ (ABRIL)

TEMA 08 – I DESPRÉS DE TOT, QUÈ? (MAIG)

ESQUEMA DE LES TROBADES

- 0.- Un títol per a la catequesi
- 1.- Finalitat i objectiu de la catequesi
- 2.- El material necessari per realitzar la sessió
- 3.- Un joc o conte per començar la sessió
- 4.- Pregària o cant abans de començar la sessió
- 5.- Presentació del tema
- 6.- Dinàmica per centrar el tema
- 7.- Un vídeo per il·lustrar la sessió
- 8.- Lectura del text bíblic
- 9.- Catequesi del text bíblic
- 10.- Moment de treball individual o en grups
- 11.- I per acabar...
- 12.- Una acció per fer amb la família a casa seva

TEMA 01

QUI ÉS JESÚS?

JESÚS HOME I DÉU VERTADER

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Partir de preguntes essencials per a la nostra fe per arribar a descobrir en qui creiem, a qui seguim i el lloc central que ocupa la persona de Jesús en la vida del cristià.
- Acostar-nos a la persona de Jesús de Natzaret, a Jesucrist, que ens revela Déu Pare.
- Mostrar la nostra passió per Jesús: el catequista, més que esforçar-se per ensenyar una doctrina, ha de demostrar la passió que sent per Ell per fer palesa la trobada personal.
- Respondre personalment a la pregunta de Jesús a Mt 16, 13: «**Qui diu la gent que soc?**» i, sobretot, «**Qui és Jesús per a mi?**».
- Ofereix claus sobre l'existència històrica de Jesús i reflexionar sobre la seva identitat (home bo, profeta, savi, boig o Fill de Déu).
- Aprofundir en el misteri de l'Encarnació (Jesús, Déu i home verdader) i la seva missió.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Ordinador**, projector, pantalla i equip de so.
- **Bíblies** (una per taula o grup de treball).
- **Fulls en blanc, bolígrafs i retoladors.**
- **Quaderns de treball** per als pares.
- **Targetes o fitxers impresos** amb la pregunta central.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

El joc dels perfils anònims

Abans d'entrar a la sala, es demana als pares i als nins que escriguin en un paper tres frases breus sobre la seva personalitat o gustos sense posar-hi el nom. En començar, el catequista en llegeix algunes en veu alta i el grup ha d'endevinar de qui es tracta.

Reflexió: A vegades coneixem les dades d'algú, però no sabem realment qui és fins que no hi tenim una relació personal i quotidiana. Passa el mateix amb Jesús?

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'inici:

Senyor Jesús, avui ens reunim en família per conèixer-te millor. Obre els nostres cors i les nostres ments perquè no et vegem com un personatge del passat o una simple lliçó, sinó com un amic viu que camina al nostre costat i ens mostra l'amor del Pare. Amén.

2.- Cant complementari

Cançó: *Amb les mans agafades.*

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

Es presenta breument el fil conductor: avui no venim a estudiar un llibre d'història, sinó a descobrir qui és Jesús de Natzaret. Abordarem des de la seva existència històrica fins a la seva dimensió divina (Déu i home verdader), plantejant-nos com aquesta persona canvia la nostra vida quotidiana i la de les nostres famílies.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- OPCIÓ A: Qui digueu què soc?

Treball personal: En grups petits de pares i mares es debat entorn de tres preguntes:

1. Qui és Jesús per a tu i què en saps d'Ell?
2. Què és el que més n'admires?
3. Quines coses et qüestionis o quins dubtes tens sobre Ell?

Treball en petit grup: Ronda compartida per explicar el motiu de l'elecció.

Després de conversar, escriuen en **targes grogues** allò que més admiren de Jesús, i en **targes blaves** aquells dubtes o qüestions que els planteja. Es posen en comú en un panell central i l'acompanyant fa una síntesi destacant que apropar-nos als Evangelis ens permet redescobrir la seva imatge autèntica.

2.- OPCIÓ B: El plafó de les opinions

Es penja un mural dividit en diferents seccions amb les etiquetes: *Un home bo, Un gran mestre o savi, Un profeta, Un revolucionari, El Fill de Déu.*

Cada participant enganxa una nota adhesiva on ha escrit el primer adjectiu que li ve al cap quan pensa en Jesús. Després es fa una posada en comú ràpida per veure quines idees tenim abans d'aprofundir-hi.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Es projecta un clip breu o fragment audiovisual sobre la vida de Jesús o sobre la pregunta de la seva identitat.

¿Quién es Jesucristo? Spanish

Tierra de María (Historia de la salvación)

Las Crónicas de Narnia El león, la bruja y el armario (Jesucristo y el sacrificio)

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

(Llegit directament de la Bíblia, amb un ciri encès)

1.- Explicació abans de llegir el text:

- 1.- Más enllà de les enquestes d'opinió:** La pregunta de Jesús no és per curiositat o imatge pública, sinó per conèixer la profunditat de la fe dels seus deixebles.
- 2.- Qui és Jesús per a nosaltres avui?:** Entre la gent hi ha moltes opinions: un mite, un personatge del passat, un home bo, o un mestre moral. Però Jesús ens demana una relació personal i no només respostes d'aprenentatge de memòria o teòriques.
- 3.- Seguidors, no només admiradors:** Com deia Søren Kierkegaard, Jesús no cerca admiradors, sinó seguidors que s'apassionin per la seva manera d'estimar i d'acollir.
- 4.- El camí del deixeble:** Confessar Jesús com el «Fill del Déu viu» és un do de l'Esperit Sant que es va fent vida en el dia a dia, amb les nostres encerts, febleses i caminada quotidiana.

2.- Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 16, 13-17)

En aquell temps, Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Felip i preguntava als seus deixebles:

—Qui diu la gent que és el Fill de l'home?

Els respongueren:

—Uns diuen que Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, Jeremies o algun dels profetes.

Ell els preguntà:

—I vosaltres, qui dieu que soc?

Simó Pere va respondre:

—Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu!

Jesús li va dir:

—Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs, perquè això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel!

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1.- La pregunta de Jesús no és un examen: Jesús no busca una resposta teòrica que haguem après de memòria, sinó saber quin lloc ocupa Ell en el nostre cor.

2.- De l'opinió pública a la fe personal: La gent de l'època deia coses bones de Jesús (profeta, mestre, Joan Baptista), però Pere fa el pas cap a la fe reconeixent-lo com el *Messies* i el *Fill del Déu viu*.

3.- El misteri de l'Encarnació: Jesús és veritablement home i veritablement Déu. Va compartir la nostra vida, les nostres dobles i alteses, per ensenyar-nos com estima Déu.

4.- La passió de seguir-lo: Ser cristià és enamorar-se d'una persona, no d'una doctrina. Quan descobrim qui és Jesús per a nosaltres, la nostra manera de tractar la família i els altres es transforma.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

1.- Treball individual (en silenci)

1. Què diem habitualment a casa sobre Jesús o la fe?
2. Si Jesús es posés avui davant la nostra família i ens preguntés «*Qui soc jo per a vosaltres?*», què li respondríem?
3. Quins aspectes de la vida de Jesús (la seva estimació pels més febles, el perdó, la pregària) ens costa més integrar en la vida familiar diària?

2.- Treball en grups petits

Es convida els pares i mares a posar en comú les respostes.

Qui vulgui, pot compartir breument en el gran grup les seves expectatives o vivències respecte a aquesta nova etapa que comença.

11.- I PER ACABAR...

- Posada en comú breu de les respostes dels grups.

- Resum del catequista subratllant que la catequesi és un camí per fer aquesta experiència de trobada personal i familiar amb Jesús.
- Oració final conjunta: L'atenció es centra en la imatge o creu de la sala mentre es recita el Pare Nostre.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

El gest del racó de pregària:

Durant aquesta setmana, cercau un espai a casa (un petit racó) on posar una Bíblia oberta per l'Evangeli de Mateu i una espelma o una imatge de Jesús. Trobeu un moment (abans d'anar a dormir o abans de sopar) per llegir junts una frase de l'Evangeli i respondre en silenci o en veu alta a la pregunta: «*Jesús, gràcies per ser avui el meu...*» (amic, guia, consol, etc.).

TEMA 02

UN DIA EN LA VIDA DE JESÚS

LES PRIORITATS EN LA VIDA DE JESÚS

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Descobrir els trets fonamentals de l'acció salvífica de Déu a partir del relat del capítol primer de l'Evangeli segons sant Marc (Marc 1, 21-39).
- Reconèixer les accions habituals que descriuen la jornada de Jesús: ensenyar (a la sinagoga i pels pobles), alliberar (expulsant esperits malignes), curar (de tota casta de malalties), retornar la dignitat perduda (a l'endimoniat, a la sogra de Pere, als marginats) i pregar.
- Aprofundir en la trobada personal amb Jesús, entenent que la fe cristiana és una adhesió viva i no una mera doctrina o un conjunt de pràctiques.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Ordinador**, projector, pantalla i equip de so.
- **Bíblia** en un lloc preferent de la sala.
- **Fulls, bolígrafs i targes** de dos colors diferents (ex. grogues i blaves).
- **Quaderns de treball** per als pares.
- **Espelmes** per al moment de pregària/oratori.
- **Cafè, te, suc i galetes** per al moment d'acollida dels pares.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

(Aquesta primera part es fa amb pares i fills junts a l'exterior o espai comú)

CONTE: PETJADES A LA SORRA

Un dels catequistes explica la història d'una persona que somiava que caminava per la platja amb Déu. En mirar enrere, veia dos parells de petjades en els moments feliços, però només un parell en els moments més difícils i tristos de la seva vida. En demanar-li a Déu per què el va deixar sol quan més el necessitava, el Senyor li respon: **«Les vegades que has vist només un parell de petjades a la sorra, fill meu, ha estat quan t'he portat als meus braços».**

Diàleg en família: Les famílies es reuneixen breument per comentar la pregunta: **Quin ensenyament ens vol transmetre aquest conte sobre la presència de Déu en la nostra vida diària?**

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària de benedicció del cos:

El catequista convida les famílies a invocar l'Esperit Sant amb aquesta pregària:

Senyor, beneeix les nostres **mans** perquè siguin delicades i sàpiguen donar sense calcular.
 Beneeix els nostres **ulls** perquè sàpiguen veure la necessitat dels altres.
 Beneeix les nostres **orelles** perquè sàpiguen sentir la teva veu i el crit dels necessitats.
 Beneeix les nostres **boques** perquè donin testimoni de Tu i no diguin res que fereixi.
 Beneeix els nostres **cors** perquè siguin temple viu del teu Esperit i sàpiguen donar calor, refugiar i perdonar.
 Déu meu, que puguis disposar de nosaltres **amb tot el que som** i tenim. Amén.

2.- Cant complementari

Cançó: *Amb les mans agafades.*

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

Abans d'introduir breument el contingut de la sessió i ja que aquesta és la primera trobada del segon any de l'itinerari seria bo que l'acompanyant animés els pares i mares que així ho desitgin a comentar una mica **com han viscut l'estiu i quin espai li han donat a Déu** durant aquets mesos de vacances. És important recordar que no convé forçar-ne la participació ni escandalitzar-se si qualche pare o mare expliquen que durant les vacances no han fet res d'especial com a família cristiana. És normal. No oblidem que encara es troben en una fase **molt inicial**.

Per altra banda, i per tal de facilitar la fluïdesa de la comunicació en aquest moment, també es pot demanar (prèviament a la sessió) a dues o tres famílies que siguin elles les que comencin explicant les seves vivències i així animin a altres a participar. També poden explicar quines coses els van agradar, ajudar o sorprendre més de tot el que es va tractar a les sessions del curs passat.

Fet això, exposam algunes idees i claus interessants que poden ajudar els acompanyants a situar el tema d'avui. Per explicar-ho poden fer servir aquestes paraules o unes altres de semblants:

- Si ho recordem, el curs passat vàrem aprendre que **la fe és, sobretot una trobada**. I dèiem que a l'origen de la fe cristiana sempre hi ha l'**adhesió personal** a la persona de **Jesús**. A mesura que el coneixement esdevé més profund i va creixent l'amor, aquesta adhesió va implicant, cada vegada més, tota la persona i tota la vida del qui creu.

- Per això la «fe cristiana» no es pot reduir únicament a un sentiment o a unes pràctiques religioses ni, menys encara, a un certificat de baptisme o a la celebració de la primera comunió o del casament per l'Església. **La fe, com l'amor, és una opció personal lliure** que brolla d'uns coneixements, d'unes vivències i d'unes conviccions personals i sobre la que, com no podria ser d'altra manera, el context familiar i social també hi tenen una certa influència. Però ni el context familiar ni el social són suficients (i potser avui menys que mai) per mantenir l'opció per Jesús si aquesta no es va refent i alimentant dia a dia.

- Però, **qui és Jesús per a tu?; què en saps d'Ell?; què te n'han dit?; què és el que més admires de la seva personalitat?** En aquest itinerari que feim junts com a famílies, hem dit en moltes ocasions que la fe ha de tocar (ha de configurar, ha de donar sentit a) tota la nostra vida...,

però què vol dir això? Quan ens atrevim a contemplar la nostra vida amb profunditat, descobrim que les coses més importants són un misteri: l'amor, la vida, la mort... Hi ha unes realitats que intuïm però que no podem comprendre ni explicar del tot... **Quin paper hi juga Jesús en aquestes realitats?...**

-En aquesta sessió d'avui mirarem de donar resposta a la mateixa pregunta que Jesús va formular als seus deixebles fa dos mil anys: **"I vosaltres, qui deis que som?"** (Mt 16, 15). De la resposta sincera que cadascú sigui capaç de donar des de el fons del seu cor en dependrà la manera d'enfrontar-se a la vida i a la mort.

-Diu el Papa Francesc a *Evangelii Gaudium*: **«No és el mateix haver conegut Jesús que no haver-lo conegut; no és el mateix caminar amb ell que caminar a les palpentes; no és el mateix poder escoltar-lo que ignorar la seva Paraula; no és el mateix poder contemplar-lo, adorar-lo, descansar en ell, que no poder fer-ho»** (EG, n° 266). Això significa, per tant, que la porta que ens permet accedir al coneixement de Jesús no és tant tota la informació que puguem tenir sobre Ell sinó el fet d'haver establert una relació personal amb Ell.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- OPCIÓ A: «Les quatre hores del nostre dia» (Anàlisi de la vida quotidiana)

Aquesta dinàmica ajuda a connectar el ritme del dia de Jesús amb la pròpia vida diària de les famílies.

- **Material:** Una llista o un full dividit en quatre quadrants amb un dibuix o icona per a cada moment:
 1. *El matí (la feina / l'escola)*
 2. *El migdia / tarda (la llar i la família)*
 3. *El vespre (les relacions, els maldecaps, l'ajuda als altres)*
 4. *La nit / de matinada (el silenci i la pregària)*
- **Desenvolupament:**
 1. Es presenta breument el text mostrant com Jesús viu aquests quatre moments al llarg del seu dia a Cafarnaüm.
 2. Es demana a cada pare/mare o família que col·loqui en cada quadrant quines són les seves ocupacions principals i, sobretot, **on està present Déu en cadascun d'aquests moments.**
 3. Es comparteix en xicotets grups: *Quin d'aquests quatre moments tenim més descuidat en la nostra vida familiar? Tenim un espai per a la «matinada» (silenci, pregària) com Jesús, o el ritme diari ens absorbeix completament?*
- **Enllaç teològic:** Veure que la fe no és només per al diumenge a l'església, sinó que es viu en la totalitat de les 24 hores del dia (feina, casa, atenció als altres i pregària).

2.- OPCIÓ B: «La porta de la casa de Simó» (Gest de participació i pregària)

Aquesta dinàmica se centra en el moment del capvespre (vv. 32-34), quan tota la ciutat s'aplega davant la porta per demanar curació i consol.

- **Material:** Una maqueta o marc de fusta/cartró que simbolitzi una «porta» al centre de la sala, i paperets amb forma de clau o de pega-ganxo (post-it).
- **Desenvolupament:**

1. Es llegeix el fragment: «*Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta... i ell va curar molts malalts*».
2. Es convida als participants a pensar en quines "malalties", sofriments, preocupacions o ferides porten avui a la porta de Jesús (poden ser qüestions personals, familiars o situacions del món).
3. En silenci i amb música d'ambientació, cadascú escriu breument la seva preocupació en un paperet i l'aferra a la «porta».
4. Es conclou amb un gest d'obertura de la porta o encenent un ciri davant d'ella, simbolitzant que Jesús no es tanca a l'interior sinó que surt a acollir-nos i curar-nos.

3.- OPCIÓ C: «Del soroll al desert» (Experiència sensorial de pregària)

Aquesta dinàmica treballa el contrast entre l'activitat frenètica i el moment de trobada a soles amb el Pare (vv. 35-39).

- **Desenvolupament:**

1. **Fase de soroll (2 minuts):** Es demana als participants que parlin tots alhora, o es posa un àudio amb el soroll d'una ciutat, notificacions de mòbil, diàlegs creuats, etc., simbolitzant el ritme accelerat i la petició constant dels deixebles (**«Tothom et cerca!»**).
2. **Fase de silenci (3-5 minuts):** De sobte, s'apaga el soroll. Es convida a tothom a tancar els ulls, respirar profundament i fer un silenci absolut. Es llegeix a poc a poc el v. 35: **«De matinada, quan encara era molt fosc, Jesús es va aixecar, eixí i se'n va anar en un lloc solitari, i allí pregava»**.
3. **Reflexió:** Es deixa un espai de diàleg: **Què hem sentit en passar del soroll al silenci? Com podem trobar el nostre "lloc solitari" enmig de la rutina de la nostra llar per escoltar la veu de Déu?**

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projecció d'un audiovisual breu d'acollida o reflexió sobre la figura de Jesús i la seva activitat quotidiana.

10 Cosas Que NO Significan Seguir a Jesús (Proyecto GTG)

Yo para esto he nacido - La Iglesia de Jesucristo de los Santos de los últimos días

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

(Es convida a posar-se dret, s'encén un ciri i es llegeix directament de la Bíblia)

1.- Breu clau de lectura d'aquest dia de Jesús

Aquest passatge estructura el dia de Jesús en quatre moments fonamentals que resumeixen tota la seva missió:

1. **El matí (Ensenyament i alliberament):** Jesús ensenya a la sinagoga amb autoritat i allibera l'home de l'esperit maligne.
2. **El migdia / Tarda (Vida comunitària i cura):** Entra a la llar dels amics (casa de Pere) i cura la seva cunyada, restaurant-la per al servei.
3. **El vespre (Acollida dels sofrents):** En acabar el repòs del dissabte, tota la ciutat acudeix a la porta per trobar la salut i el consol.
4. **La matinada (La pregària i la missió):** Abans de sortir el sol, Jesús busca la solitud per trobar-se amb el Pare, on font de la seva missió, la qual el fa posar-se novament en camí cap als altres pobles.

2.- Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1, 21-39)

A la sinagoga de Cafarnaüm

Entren a Cafarnaüm. El dissabte, Jesús entrà a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat, i no com els mestres de la llei. Hi havia precisament a la sinagoga un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar: —Què vols de nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé qui ets: el Sant de Déu! Jesús el renyà dient: —Calla i surt d'aquest home! L'esperit maligne el va sacsejar violentament i, llançant un gran xiulet, en va sortir. Tots en quedaren tan astorats que es preguntaven entre ells: —Què és això? Una doctrina nova, donada amb autoritat! Fins i tot mana els esperits malignes i el deurem! I la seva fama es va escampar de seguida per tota la comarca de Galilea.

Curació de la cunyada de Pere

Un cop sortits de la sinagoga, se n'anaren amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La cunyada de Simó era al llit amb febre, i de seguida ho digueren a Jesús. Ell s'hi acostà, la prengué de la mà i la aixecà. La febre li va passar i es posà a servir-los.

Curacions al vespre

Al capvespre, quan el sol ja se ponia, li portaren tots els malalts i els posseïts del dimoni; tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta. Ell va curar molts malalts de diverses malalties i va expulsar molts dimonis, però no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De matinada, la pregària

De matinada, quan encara era molt fosc, Jesús es va aixecar, eixí i se'n va anar en un lloc solitari, i allí pregava. Simó i els qui l'acompanyaven es posaren a cercar-lo, i quan el trobaren li digueren: —Tothom et busca! Ell els respon: —Anem a les altres poblacions veïnes, perquè

també hi prediqui, ja que per això he sortit. I se'n va anar per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i expulsant els dimonis.

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1. Context literari i històric

Aquest passatge de Marc (Mc 1, 21-39) es coneix com la «**jornada de Capernaum**» o la «**diada tipus**» de Jesús. Es troba al començament de l'Evangeli, immediatament després del baptisme, les temptacions al desert i la crida dels primers quatre deixebles (Simó, Andreu, Jaume i Joan).

Marc utilitza aquest esquema temporal d'un dia (des del matí de dissabte fins a la matinada de l'endemà) per oferir un resum programàtic de qui és Jesús i en què consisteix la seva missió. Per a la comunitat cristiana de Roma o Síria a la qual s'adreçava Marc —moltes vegades en situació de discriminació o dubte—, aquest capítol inicial mostrava la força victoriosa de l'Evangeli davant el mal i el dolor humà.

2. Estructura del text

El passatge s'articula en quatre escenes successives que ressegueixen el ritme d'un dia complet:

1. **El matí de dissabte a la sinagoga (vv. 21-28):** Ensenyament amb autoritat i exorcisme.
2. **El migdia a la llar de Simó (vv. 29-31):** Curació de la cunyada de Pere i dimensió domèstica del servei.
3. **El vespre a la porta de la ciutat (vv. 32-34):** Acollida massiva de malalts i endimoniats.
4. **La matinada a la solitud del desert (vv. 35-39):** Pregària a soles amb el Pare i impuls cap a la missió universal.

3. Anàlisi 14xegética detallada

A. A la sinagoga: Ensenyament i autoritat (vv. 21-28)

- «**Ensenyava amb autoritat, i no com els mestres de la llei**» (v. 22): L'autoritat (*exousia*) de Jesús no prové de citar altres rabins o de la tradició acadèmica, sinó que neix directament de la seva unió amb el Pare. La gent percep immediatament la diferència entre una doctrina merament teòrica i una paraula viva que transforma.
- **L'enfrontament amb l'esperit maligne (vv. 23-26):** El dimoni reconeix la identitat de Jesús («*el Sant de Déu*»), però Jesús li imposa silenci («*Calla i surt*»). Aquest és el primer pas d'allò que la teologia marcana anomena el **secret messiànic**: Jesús no vol que se'l proclami com un Messies triomfalista o polític abans d'hora (la seva identitat només s'entendrà plenament a la creu).
- «**Una doctrina nova, donada amb autoritat!**» (v. 27): L'exorcisme no és un acte de màgia, sinó la confirmació que el Regne de Déu ha arribat i té poder per alliberar l'ésser humà de les forces de la destrucció.

B. A la casa de Simó: La curació per al servei (vv. 29-31)

- **«S'hi acostà, la prengué de la mà i la aixecà» (v. 31):** El gest de Jesús és d'una profunda meitat humana i teològica. El verb utilitzat per a «aixecar» (*egeirō*) és el mateix que s'empra al Nou Testament per a la **ressurrecció**. La curació implica una restauració de la vida completa.
- **«Es posà a servir-los» (v. 31):** El verb *diakoneō* (servir) no és un simple detall domèstic; descriu l'actitud pròpia del deixeble. La salut que dona Jesús no és per al confort individual, sinó per posar-se al servei de la comunitat.

C. Al capvespre: La trobada amb el dolor de la ciutat (vv. 32-34)

- **«Quan el sol ja se ponía» (v. 32):** El dissabte (dia de repòs on no es podia carregar pes ni caminar grans distàncies) s'acabava amb la posta de sol. Per això la gent espera fins a la nit per portar-li els malalts.
- **«Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta» (v. 33):** Marc descriu la porta de la casa com el punt de trobada entre el dolor de la humanitat i la misericòrdia de Déu. Jesús no es tanca en la comoditat de l'espai privat, sinó que acull les ferides de tothom.

D. De matinada: La font de la missió (vv. 35-39)

- **«En un lloc solitari, i allí pregava» (v. 35):** Després d'un dia intens d'èxit i popularitat, Jesús no es deixa portar per la fama. Cerca el diàleg íntim amb el Pare en la solitud. La pregària és el centre gravitatori de la seva activitat: d'ella en neix la claredat sobre la seva missió.
- **«Tothom et busca!» — «Anem a les altres poblacions» (vv. 37-38):** Els deixebles volen retreure'l o aprofitar l'èxit local a Cafarnaüm. Però Jesús rebutja ser instrumentalitzat o quedar-se tancat en un sol lloc. El Regne és dinàmic i itinerant: **«per això he sortit».**

4. Claus teològiques i missatge central

- **L'equilibri entre acció i pregària:** El dia de Jesús mostra una harmonia perfecta entre la trobada amb Déu en el silenci i el servei als germans en la vida diària.
- **El Regne com a alliberament integral:** La missió de Jesús abasta tota la persona: la ment (ensenyament), l'esperit (exorcisme), el cos (curació) i les relacions socials (vida comunitària).
- **La itinerància missionera:** Jesús no busca el triomf personal ni la seguretat de la multitud, sinó la fidelitat al pla de Déu de portar la Bona Nova a tots els indrets.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS**1.- Treball personal (en silenci):**

1. **Exercici de respiració i silenci:** Tres inspiracions profundes (donant gràcies al Pare, a Jesús amic, i a l'Esperit Sant).

2. **Revisió de la setmana:** Mirar amb els ulls del cor les coses bones que han passat en família i on hem experimentat la presència de Jesús (en la Paraula, en els malalts, en la família, en l'Eucaristia).
3. **Gest de la llum:** Cada pare o mare s'apropa a la catifa, encén una espelmeta i diu en silenci o veu alta: «**Senyor Jesús, encenc aquesta llum perquè cuidis a [nom del fill/a]**».

11.- I PER ACABAR...

Cant final conjunt: Com el Pare m'estima

Elevació de mans i pregària comunitària del *Pare Nostre*.

Benedicció final dels acompanyants cap a les famílies.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

Mantenir o preparar el racó de pregària: Col·locar una creu o imatge, una espelma i la Bíblia en un lloc de la casa on la família pugui trobar-se tranquil·la per pregar.

Revisar els records de fe: Buscar un moment durant la setmana per mirar junts les fotos o records del Baptisme del fill/a o del casament dels pares, explicant el sentit d'aquell dia.

Moment sagrat setmanal: Trobar un moment fix a la setmana per compartir breument en família el que s'ha vist a la trobada de catequesi.

TEMA 03

EL MISSATGE DE JESUCRIST LA BONA NOVA DE L'AMOR I LA CONVERSIÓ

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Presentar els aspectes centrals de la predicació i el missatge de Jesús a l'evangeli.
- Aprofundir en la necessitat de la conversió com a punt de partida: «Convertiu-vos i creieu en la bona nova» (Mc 1, 15).
- Descobrir la Bona Nova de Jesús: Déu és un Pare bo (*Abbà*) que ens estima sense límits, ens salva i ens allibera.
- Comprendre el Sermó de la Muntanya (Mt 5-7) com un camí per a transformar el món.
- Assimilar el Manament Nou de Jesús: «Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jn 13, 34).

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Ordinador**, projector, pantalla i equip de so.
- **Bíblia** en un lloc d'honor.
- **Bolígrafs, quaderns** i targetes de dos colors (grogues i blaves).
- **Ulleres de cartró** o plàstic acolorit per al joc inicial.
- **Espelmes petites** i un centre amb una creu o la Bíblia per a l'oratori.
- **Cafè**, te, suc i galetes per al moment d'acollida dels pares.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

(Part comuna: Pares i fills junts, preferiblement a l'exterior)

1.- OPCIÓ A: JOC — Les ulleres del Regne de Déu

- **Desenvolupament:** Es reparteixen unes ulleres de cartró/plàstic de colors a les famílies. El catequista mostra diferents targetes amb situacions de la vida diària (un nin sol al pati, un conflicte a la feina o a l'escola, algú que demana perdó, un gest de compartir el berenar). Cada família comenta com es veu aquesta situació quan ens posam "les ulleres de Jesús".
- **Ensenyament catequètic:** Jesús ens convida a mirar el món i les persones d'una manera nova, amb els ulls de l'amor i la misericòrdia del Pare (*Abbà*). El Sermó de la Muntanya i el manament nou ens ensenyen a transformar la vida quotidiana.

2.- OPCIÓ B: CONTE — El fabricant de miralls i la llum del Pare

Hi havia una vegada un jove anomenat Marc que intentava fabricar el mirall més polit del món per reflectir la bellesa de les coses. Tanmateix, els seus miralls sempre acabaven mostrant imatges fosques i distorsionades. Un mestre li va dir: «*El problema no és el vidre, Marc. Si només mires cap a tu mateix, el mirall només reflectirà el teu propi egoisme. Perquè un mirall il·lumini de veritat, ha de ser capaç de deixar passar la llum d'un Pare bo que ens estima sense límits.*» Marc va entendre que per reflectir la bellesa no calia buscar la pròpia perfecció, sinó obrir el cor per estimar els altres.

- **Treball conjunt:** Quin ensenyament ens vol transmetre aquest conte? (La Bona Nova de Jesús ens convida a convertir-nos i a reflectir l'amor de Déu Pare (*Abbà*) en les nostres accions quotidianes).

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'invocació a l'Esperit Sant

(Tots junts, abans de separar-nos en els grups de nins i de pares)

El catequista demana a les famílies invocar l'Esperit Sant resant una senzilla pregària. Un catequista pot llegir l'oració i un altre situar-se al seu costat **assenyalant les distintes parts del cos que es mencionen a la pregària:**

- **Catequista:** Senyor, beneeix les nostres **mans** perquè siguin delicades i sàpiguen donar sense calcular; beneeix els nostres **ulls** perquè sàpiguen veure la necessitat dels altres; beneeix les nostres **orelles** perquè sàpiguen sentir la teva veu; beneeix les nostres **boques** perquè donin testimoni de Tu; i beneeix els nostres **cors** perquè siguin temple viu del teu Esperit. Amén.

2.- Cant complementari

Cançó: El único rey

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

A la primera part de l'itinerari varem aprendre que la fe cristiana és, sobretot, una trobada personal amb Jesús. Avui fem un pas més per endinsar-nos en el seu missatge central. Quan contemplem la vida amb profunditat, descobrim preguntes fonamentals sobre el sentit de l'existència, l'amor o el patiment. Jesús es presenta no com una figura del passat o un simple mestre de moral, sinó com la paraula viva d'un Pare bo (*Abbà*) que ens convida a convertir-nos i a viure d'una manera radicalment nova a través del Sermó de la Muntanya i del Manament Nou de l'Amor.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- OPCIÓ A: Dinàmica per centrar el tema

- **Nom de la dinàmica:** El diàleg sobre el missatge i la figura de Jesús
- **Desenvolupament:** En petits grups (màxim 6 persones), es lliuren targetes de dos colors:

- **Targes grogues:** Escriure quin ensenyament de Jesús (les Benaurances, el perdó, el manament de l'amor) ens aporta més pau o sentit en la vida diària.
- **Targes blaves:** Escriure quina part del missatge de Jesús ens resulta més exigent, difícil d'aplicar o ens genera més preguntes.
- Després es fa una posada en comú en gran grup. L'acompanyant recull les idees destacant que conèixer el missatge de Jesús exigeix submergir-nos en l'Evangeli.

2.- OPCIÓ B: Títol: Les ulleres del Regne de Déu

- **Idea / Ensenyament:** Mostrar com el missatge de Jesús i el Sermó de la Muntanya (les Benaurances) ens conviden a mirar el món i les persones d'una manera totalment nova.
- **Desenvolupament:**
 1. Es reparteixen a cada família unes ulleres de cartró o plàstic acolorit (o la plantilla per muntar-les).
 2. Es presenten diferents situacions quotidianes en targetes o imatges (ex.: un nin trist i sol al pati, algú que s'ha après a disculpar, una persona que comparteix el berenar, un conflicte a la feina o a l'escola).
 3. Es demana a les famílies que es posin "les ulleres de Jesús" i responguin: *Com mira Jesús aquesta situació? Quina seria la resposta des del manament nou de l'amor (Jn 13,34)?*
 4. **Conclusió:** El missatge de Jesús no és un conjunt de regles fredes, sinó una manera nova de mirar la vida amb els ulls de l'amor i la misericòrdia del Pare.

3.- OPCIÓ C: Títol: El trencaclosques del Sermó de la Muntanya

- **Desenvolupament:**
 1. Es divideixen els pares en petits grups i se'ls lliura un conjunt de targetes amb fraccionaments del *Sermó de la Muntanya* (Mt 5-7) i reptes del món actual (ex.: la cerca de felicitat en el consum, la dificultat del perdó, l'ansietat pel futur, la solidaritat).
 2. Se'ls convida a aparellar cada frase o ensenyament de Jesús amb la situació real de la vida familiar o social actual.
 3. **Preguntes per al diàleg:**
 - *Quin aspecte del missatge de Jesús trobem més reconfortant en el nostre dia a dia?*
 - *Quin ens resulta més exigent o difícil d'aplicar a la nostra vida de família?*
 4. **Punt de connexió:** Destacar que la conversió que demana Jesús ("Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova", Mc 1,15) no és un càstig, sinó una oportunitat per viure amb més sentit i llibertat.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projecció de vídeos de la Bíblia:

Paràbola del Bon Samarità - La Iglesia de Jesucristo de los Santos de los últimos días

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Explicació abans de llegir l'evangeli:

1. **La pregunta inicial:** El mestre de la llei pregunta «qui és el meu terme?» (qui té dret a la meua ajuda). Jesús capgirarà la pregunta al final: «qui es va fer terme del qui ho necessitava?». La proximitat no es defineix per la raça o la religió, sinó per l'actitud de fer-se proper.
2. **El contrast dels personatges:**
 - **El sacerdot i el levita:** Representen el culte i la llei formal. Eviten l'home ferit, possiblement per no incórrer en impuresa ritual o per por.
 - **El samarità:** Un estranger considerat heretge i enemic pels jueus de l'època. És l'únic que sent **compassió** (commoció interior) i actua d'immediat.
3. **L'acció concreta:** El samarità dona el seu temps, els seus béns (oli, vi, vendes, la seva muntura) i els seus diners (dos denaris per a l'hostaler) sense esperar res a canvi.
4. **L'enviament final:** «Vés i fes tu el mateix». L'amor al proïsme no és una teoria ni un debat teològic, sinó una acció transformadora.

2.- Evangeli segons Sant Mateu (Lc 10, 25-37)

Un mestre de la llei es va aixecar i, per posar-lo a prova, va preguntar a Jesús: —Mestre, què he de fer per a posseir la vida eterna? Jesús li digué: —Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes? Ell va respondre: —*Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teua ànima, amb totes les teves forces i amb tot el teu pensament, i el teu terme com a tu mateix.* Jesús li diu: —Tens raó: fes-ho així i viuràs. Però ell, volent justificar-se, preguntà a Jesús: —I qui és el meu terme?

Jesús va reprendre la paraula i va dir: —Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans de lladres, que el despullaren, el apallissaren i se'n van anar deixant-lo mig mort. Per casualitat baixava per aquell camí un sacerdot; quan el va veure, va passar de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan va arribar a aquell indret, en veure'l, també va passar de llarg per l'altra banda.

Però un samarità que anava de viatge va arribar on era ell i, en veure'l, se'n va compadir. S'hi acostà, li va curar les ferides abocant-hi oli i vi, i les hi va embenar; després el va pujar sobre la seva pròpia muntura, el va portar a l'hostal i se'n va cuidar. L'endemà va treure dos denaris, els va donar a l'hostaler i li va dir: «Cura'l, i el que gastis de més, jo t'ho pagaré quan torni.» Quin d'aquests tres et sembles que es va fer terme de l'home que va caure en mans dels lladres? Ell va respondre: —El qui va tenir compassió d'ell. Jesús li va dir: —Vés i fes tu el mateix.

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1.- Context literari i històric

La Paràbola del Bon Samarità (Lc 10, 25-37) es troba exclusivament en l'Evangeli de sant Lluc, dins la secció coneguda com la «Gran Secció del Camí» (Lc 9, 51 – 19, 28), on Jesús camina decididament cap a Jerusalem.

Lluc escriu per a comunitats de matriu gentil/pagana en un món greco-romà travessat per fortes divisions socials, ètniques i religioses. En la societat palestina del segle I, els samaritans i els jueus mantenien un odi visceral viscut des de feia segles per motius teològics i polítics. Per a un oient jueu, un samarità era un heretge, un estranger desinteressat i un enemic natural.

2.- Estructura del text

El passatge s'articula clarament en forma de diàleg marcat per dues preguntes del mestre de la llei:

1. **El marc del diàleg (vv. 25-28):** Primera pregunta del mestre de la llei sobre com heretar la vida eterna i síntesi del doble manament de l'amor (Deuteronomi 6, 5 i Levític 19, 18).
2. **La qüestió del proïsme (v. 29):** Segona pregunta que intenta posar límits al manament: «*Qui és el meu terme?*».
3. **La paràbola narrada per Jesús (vv. 30-35):**
 - L'atac al camí de Jerusalem a Jericó (v. 30).
 - L'actitud del sacerdot i del levita (vv. 31-32).
 - La reacció i acció salvadora del samarità (vv. 33-35).
4. **La conclusió i l'enviament (vv. 36-37):** La reprensió pedagògica de Jesús que capgira la qüestió inicial i l'imperatiu final: «*Vés i fes tu el mateix*».

3. Anàlisi exegètica detallada

A. El camí perillós i la víctima anònima (v. 30)

- **«Un home baixava de Jerusalem a Jericó»:** El trajecte de quasi 30 quilòmetres per un desert de muntanya era conegut per la seva perillositat i la freqüència d'assalts.
- **L'home desposseït:** La víctima queda sense vestits, ferida i «mig morta». La manca de vestits i de paraula fa que sigui impossible identificar la seva raça, la seva religió o el seu estatus social. És la pura representació de la necessitat humana en estat brut.

B. La religió formal que passa de llarg (vv. 31-32)

- **El sacerdot i el levita:** Dos representants del culta oficial del Temple de Jerusalem.
- **«En veure'l, va passar de llarg per l'altra banda»:** Tant el sacerdot com el levita veuen el ferit, però la seva prioritat és la llei de la puresa ritual (tocar un cadàver o un home sangonós els hagués incapacitat per a les funcions del Temple segons el Levític) o bé el por a un possible parany dels lladres. En la seva escala de valors, el preceptes del culte i la seguretat personal passen per davant de la necessitat de la persona que pateix.

C. El samarità: La compassió en acció (vv. 33-35)

- **«Un samarità... se'n va compadir» (v. 33):** El contrast és xocant per a l'oient original. Qui actua bé no és el ministre del Temple, sinó l'enemic religiós. El verb grec emprat per a «compassió» (*esplangchnisthē*) indica una commoció profunda a les entranyes, el mateix mot que Lluc utilitza per descriure l'actitud de Déu o de Jesús davant el dolor.
- **El procés del cura (vv. 34-35):** L'amor del samarità es desplega en set accions concretes:
 1. *S'hi acostà* (romp la distància de la por).
 2. *Li va curar les ferides amb oli i vi* (elements medicinals i confortants de l'època).
 3. *Les hi va embenar*.
 4. *El va pujar sobre la seva muntura* (cedeix el seu lloc i camina a peu).
 5. *El va portar a l'hostal*.
 6. *Se'n va cuidar* (dedica el seu temps de la nit).
 7. *Va treure dos denaris i es va responsabilitzar del seu futur* (paga el manteniment i promet tornar).

D. El gir de la pregunta (vv. 36-37)

- **«Qui d'aquests tres et sembla que es va fer terme...?» (v. 36):** El mestre de la Llei havia preguntat en passiu: «*Qui és el meu terme?*» (qui té dret que jo l'ajudi?). Jesús reformula la pregunta en actiu: «*Qui es va fer terme?*». El terme no és una categoria d'individus que es pot seleccionar previament, sinó una actitud: la capacitat de fer-se proper a qualsevol persona que ho necessiti.
- **«El qui va tenir compassió d'ell» (v. 37):** El mestre de la Llei ni tan sols pot pronunciar la paraula «samarità» a causa del seu prejudici, però ha d' reconèixer que l'amor autèntic s'ha demostrat en la misericòrdia pràctica.

4. Claus teològiques i missatge central

- **La primacia de la misericòrdia sobre el ritualisme:** Jesús mostra que cap Llei ni cap norma religiosa pot estar per sobre del salvament i la dignitat de la vida humana. El veritable culta que agrada a Déu és la compassió efectiva.
- **La deconstrucció dels prejudicis:** Déu no està vinculat a una raça o a una institució religiosa concreta. La gràcia i la capacitat d'estimar poden manifestar-se en aquells que la societat o la religió oficial considera "estrangers" o "exclusos".
- **Lectura cristològica (de la Tradició de l'Església):** Des dels Pares de l'Església (com Orígenes o sant Agustí), es fa una lectura on el mateix **Jesús és el Bon Samarità**. Ell és qui troba la humanitat apallissada pel pecat i el dolor, cura les nostres ferides amb el vi de la seva sang i l'oli de l'Esperit Sant, ens porta a l'hostal (l'Església) i promet tornar a la fi dels temps.
- **Ètica de l'acció:** La fe cristiana no es redueix a teories o debats teològics sobre la Llei; es valida en la praxis quotidiana: «*Vés i fes tu el mateix*».

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

1.- Treball personal (en silenci): Respondre individualment a les preguntes del full:

1. Els «camins» de la nostra vida diària

- En el text, l'home ferit es troba al camí de Jerusalem a Jericó. En el teu dia a dia (a la feina, al barri, a l'escola dels fills, a la pròpia llar), quins són els «camins» on detectes persones o famílies ferides, solitàries o que necessiten ajuda?

2. Què ens fa «passar de llarg»?

- El sacerdot i el levita veuen el ferit però passen de llarg per pressa, por o per complir amb les seves rutines. Quines són les excuses o reflexos automàtics (la manca de temps, l'estrès, els prejudicis, la comoditat) que més et tempten a tu a mirar cap a una altra banda en la teva vida quotidiana?

3. La capacitat d'aturar-se i «aturar el ritme»

- El samarità va aturar el seu viatge, va canviar els seus plans i va posar el seu temps i els seus recursos (oli, vi, la seva pròpia muntura) a disposició del ferit. Quina dificultat trobes en el ritme de vida actual per aturar-te i oferir temps de qualitat als teus fills o a les persones del teu entorn quan ho necessiten?

4. Reconèixer el nostre propi «samarità»

- Hi ha hagut algun moment en la teva vida en què t'hagis sentit com l'home apallissat del camí i hagis rebut l'ajuda inesperada d'algú que no t'esperaves? Com va canviar aquesta experiència la teva manera de mirar els altres?

5. Fer-se «proïsme» en família

- Jesús no pregunta «*Qui és el meu terme?*» (a qui estic obligat a ajudar), sinó «*Qui es va fer terme?*» (a qui decideixo apropar-me). Com podem educar els nostres fills des de casa perquè no vegin els altres amb prejudicis i aprenguin a fer-se propers a qui pateix?

6. Acció concreta («*Vés i fes tu el mateix*»)

- Pensant en la teva vida personal o familiar d'aquesta setmana, quin gest senzill i concret de compassió o atenció podries realitzar per «curar una ferida» o acompanyar algú que ho necessiti?

2.- Treball en grup: Compartir en petit grup la vivència de la reflexió.

11.- I PER ACABAR...

Oratori i gest final:

1. Nosaltres ens col·loquem en un ambient de silenci i pregària.
2. Es llegeix la frase de Jesús: «**On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo som allà enmig d'ells**» (Mt 18, 20).
3. Es fa un exercici de relaxació/respiració per posteriorment donar gràcies a Déu.
4. **Gest:** Un a un, els participants s'apropen al centre, encenen una espelma i la dipositen davant la Bíblia o la creu dient: «**Senyor Jesús, encenc aquesta llum i et demano que cuidis a <nom del fill/a> i ens ajudis a viure el teu missatge d'amor a la nostra família**».
5. Es conclou resant junts el *Pare Nostre*.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

(Element creatiu afegit per a la vida diària)

Una acció per fer amb la família a casa seva

1. **Raconet de pregària:** Instal·lar a casa un racó senzill amb una creu, una imatge i una espelma per compartir moments de pregària en família.
2. **Revisar en família:** Cercar un moment durant la setmana per parlar en família sobre el Manament Nou i decidir un gest concret d'ajuda o de perdó entre els membres de la llar durant aquells dies.

TEMA 04

EL REGNE DE DÉU

EL SOMNI DE JESUCRIST

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Descobrir la centralitat de Jesús i la seva passió pel **Regne de Déu**, revelant el missatge d'amor i salvació del Pare.
- Confrontar la pregunta essencial de Jesús (Mt 16, 13-15): «**I vosaltres, qui deis que som?**» per aprofundir en la relació personal amb Ell.
- Reconèixer la identitat de **Jesús com a Déu i home vertader** i comprendre què significa fer present el Regne en la vida diària i en família.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Bíblia.**
- **Projector**, pantalla, ordinador i equip de so.
- **Targetes de dos colors** (ex. grogues i blaves) i bolígrafs.
- **Espelmes** per a l'oratori o pregària final.
- **Música d'ambientació** relaxant i el cant triat.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

EL CONTE: Conte: *La nena abraçada per Jesús*

Hi havia una vegada una parella que no creia en Déu i que mai n'havia parlat a la seva filla. Quan la nena tenia cinc anys, es va quedar sola al món per un tràgic accident. Va ser acollida per una família cristiana que la va portar a la parròquia. El primer dia de catequesi, la mestra va mostrar una imatge de Jesús i va demanar a la classe: «**Algú sap qui és aquest home?**». La nena es va aixecar ràpidament i va dir: «**Jo ho sé! És l'home que em tenia abraçada la nit que vaig perdre els meus pares**».

Diàleg breu: Aquesta història ens recorda que el Regne de Jesús és una abraçada constant d'amor, consol i pau enmig de totes les nostres dificultats

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'invocació a l'Esperit Sant

(Tots junts, abans de separar-nos en els grups de nins i de pares)

El catequista demana a les famílies invocar l'Esperit Sant resant una senzilla pregària. Un catequista pot llegir l'oració i un altre situar-se al seu costat **assenyalant les distintes parts del cos que es mencionen a la pregària**:

Senyor, beneeix les nostres **mans** perquè siguin delicades i sàpiguen agafar sense mai empresonar, que sàpiguen donar sense calcular i tinguin la força de beneir i consolar.

Senyor, beneeix els nostres **ulls** perquè sàpiguen veure la necessitat; que siguin capaços de mirar amb profunditat perquè els altres es sentin feliços per la meua manera de mirar-los.

Senyor, beneeix les nostres **orelles** perquè sàpiguen sentir la teua veu i percebin molt clarament el crit dels necessitats; que sàpiguen quedar-se sords al renou inútil i la xafarderia, però no a les veus que criden i demanen que les sentin i comprenguin encara que destorbin la meua comoditat.

Senyor, beneeix les nostres **boques** perquè donin testimoni de Tu i no diguin res que fereixi o destrueixi; que només pronunciï paraules que alegres, que mai traeixin confidències i secrets, i que aconseguixin despertar somriures.

Senyor, beneeix els nostres **cors** perquè siguin temple viu del teu Esperit i sàpiguen donar calor i refugi; que siguin generosos a perdonar i comprendre i aprenguin a compartir dolor i alegria amb un gran amor.

Déu meu, que puguis disposar de nosaltres amb **tot el que som**, amb tot el que tenim.

Amén.

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

La fe cristiana no consisteix a aprendre una pura doctrina, sinó a enamorar-se de la persona de Jesús de Natzaret.

Com ens recorda el Papa Francesc (*Evangelii Gaudium*, 266), no és el mateix caminar a les palpentes que caminar amb Ell.

Jesús ve a anunciar el «somni de Déu»: el Regne, un projecte de fraternitat, justícia, pau i amor transformador.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- OPCIÓ A: La maleta de les etiquetes

- **Desenvolupament:**
 - Es porta una maleta o bústia al centre de la sala i un conjunt de targetes o adhesius amb diferents «etiquetes» o maneres com la gent o la història ha definit Jesús:

«Mestre», «Líder revolucionari», «Profeta», «Personatge històric», «Filòsof», «Amic», «Un boig», «El Fill de Déu», «Un mite».

- Es demana als participants que col·loquin dins la maleta o en un panell les etiquetes que creuen que la societat d'avui li posa a Jesús.
- **Enllaç amb la catequesi:**
 - Es convida a reflexionar: «*La societat li posa moltes etiquetes a Jesús, igual que feien a la seva època quan deien que era Joan Baptista o Elies. Però quina etiqueta li posaries tu des del teu cor?*»

2.- OPCIÓ B: Les dues mirades sobre Jesús:

- Es reproduïxen o es mostren diferents imatges de Jesús (com a mestre, com a amic, a la creu, ressuscitat, en l'art modern).
- Es convida als participants a mirar les imatges i pensar breument quina d'elles reflecteix millor el que ells senten o pensen sobre Ell en el seu dia a dia.

3.- OPCIÓ C: La foto desenfocada / El retrat robot

- **Desenvolupament:**
 - Es projecta una imatge de Jesús inicialment molt desenfocada o pixelada (o es mostra un mirall difuminat).
 - Es demana als participants que diguin què hi veuen o quin concepte tenen de la persona que s'hi endevina al fons.
 - A mesura que es fan preguntes breus («**Qui és per a vosaltres?**», «**És algú proper o algú llunyà?**»), la imatge es va enfocant progressivament fins a veure's amb claredat.
- **Enllaç amb la catequesi:**
 - Sovint la nostra visió de Jesús o del Regne de Déu està desenfocada per idees preconcebudes o la rutina. Aquesta sessió busca enfocar la mirada per descobrir qui és Ell realment per a nosaltres.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

1.- Recursos audiovisuals:

«Evangeli del Reino»

«Buscad el Reino» La Iglesia de Jesucristo de los Santos de los últimos días

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

Evangelí segons sant Marc (Mc 4, 26-32):

«I deia encara: —Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembrà la llavor a la terra: tant si dorm com si es desvetlla, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com. La terra dona fruit per ella mateixa: primer la tija, després l'espiga, i finalment el blat granat dins l'espiga. I quan el gra és punt, de seguida hi posa la falç, perquè ha arribat el temps de la sega.

Deia també: —Amb què compararem el Regne de Déu? Amb quina paràbola en parlarem? És com un gra de mostassa, que, quan és sembrat a la terra, és la més petita de totes les llavors de la terra; però, una vegada sembrat, creix i es fa més gran que totes les hortalisses, i treu unes branques tan grans que els ocells del cel podent fer niu a la seva ombra.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1.- Context literari i històric

Aquest passatge es troba al capítol 4 de l'Evangeli segons sant Marc, un bloc narratiu dedicat íntegrament a l'ensenyament en paràboles a la vora del mar de Galilea. Marc redacta el seu evangeli en un context de comunitats cristianes primitives (probablement a Roma o Síria) que experimenten la modèstia dels seus inicis, el desconcert davant la lentitud dels fruits de l'Evangeli i la pressió de la persecució.

En aquest marc, les dues paràboles de la llavor responen a una qüestió teològica i existencial de fons: com actua l'autoritat de Déu al món i per què el seu Regne no s'imposa de manera immediata o espectacular.

2.- Estructura del text

El text s'articula clarament en dues seccions paral·leles introduïdes per fórmules d'enllaç pròpies de la tradició mestre-deixeble:

1. **La paràbola del creixement de la llavor (vv. 26-29):** Exclusiva de l'Evangeli de Marc (*proprium* marcà).
2. **La paràbola del gra de mostassa (vv. 30-32):** Compartida amb la tradició sinòptica (Mateu i Lluc).

3.- Anàlisi exegètica detallada

A. La llavor que creix per ella mateixa (vv. 26-29)

- «**Tant si dorm com si es desvetlla... la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com**» (vv. 27): El focus d'aquesta paràbola no recau en el treball de l'agricultor, sinó en la força interna de la llavor. L'expressió grega *automatē* («per ella mateixa», v. 28) subratlla el caràcter transcendent de l'acció divina. El Regne no és una construcció purament

humana ni depèn de l'ansietat o el control de l'home; té una dinàmica pròpia imposada per Déu.

- **«Primer la tija, després l'espiga...» (v. 28):** Aquesta gradualitat descriu el temps de la paciència. El Regne de Déu té un procés orgànic que requereix temps, des dels inicis imperceptibles fins a la maduració completa.
- **«Hi posa la falç, perquè ha arribat el temps de la sega» (v. 29):** Utilitza una imatge clàssica de l'Antic Testament (com en el llibre de Joel 4, 13) per referir-se al judici final i a la consumació de la història. La certesa que hi haurà sega garanteix que la sembrada no és en va.

B. El gra de mostassa (vv. 30-32)

- **«Amb què compararem el Regne de Déu?» (v. 30):** Jesús emprà la pedagogia rabínica de l'època, utilitzant preguntes que capten l'atenció i preparen els oients per a una paradoxa.
- **«La més petita de totes les llavors... es fa més gran que totes les hortalisses» (vv. 31-32):** Es construeix un contrast del tipus *insignificança inicial / grandesa final*. La llavor de mostassa (*Sinapis alba*) era proverbial a Palestina per la seva petitesa en relació amb la planta que en sorgia, la qual podia assolir dimensions d'arbre petit o gran arbust. La paradoxa de Jesús rau en el fet que el Regne no s'inicia amb el majestuós cedre del Líban (imatge tradicional de la grandesa imperial a Ez 17, 22-23), sinó amb una planta d'hort quotidiana i humil.
- **«Els ocells del cel poden fer niu a la seva ombra» (v. 32):** És una al·lusió directa al llenguatge profètic de l'Antic Testament (Ez 31, 6; Dn 4, 9-11). Els ocells representen els pobles pagans o les nacions de la terra. La paràbola anuncia que el projecte de Déu, tot i iniciar-se en un grup reduït a Galilea, està destinat a oferir acollida universal a tota la humanitat.

4. Claus teològiques i missatge central

- **La primacia de la gràcia:** El Regne de Déu és un do. L'acció humana és necessària (semar), però el fruit depèn de la potència de la Paraula i de la fidelitat de Déu.
- **La pedagogia de la petitesa:** Déu actua a través d'allò que el món considera insignificant. La presència del Regne en la persona de Jesús de Natzaret no s'imposa per la força ni pel poder polític, sinó per la feblesa de la llavor.
- **L'esperança i la paciència cristiana:** Davant el desànim o la sensació de fracàs en la tasca evangelitzadora, les dues paràboles ofereixen una certesa absoluta en el triomf final del projecte de Déu.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

1.- Treball personal (en silenci): Respondre individualment a les preguntes del full:

1. La paciència i els ritmes de creixement («La llavor germina i creix... sense que ell sàpiga com»)

- En la meua tasca com a pare/mare, quines situacions o actituds dels meus fills em generen impaciència o ànsia per veure canvis immediats?

2. La valoració de la petitesa («És la més petita de totes les llavors...»)

- Quines «petites llavors» d'amor, fe o valors intento sembrar cada dia en la rutina de la meua llar (gestos, detalls, paraules de suport)?

3. L'acollida i l'empara («Treu unes branques tan grans que els ocells hi poden fer niu»)

- Sent la meua família com un espai acollidor on els meus fills es troben segurs, escoltats i compresos?

4. La confiança en l'acció de Déu («La terra dona fruit per ella mateixa»)

- Quina part del creixement humà i espiritual dels meus fills reconec que no depèn només del meu esforç, sinó de l'acció de Déu?

2.- Treball en grup: Compartir en petit grup la vivència de la reflexió.

1.- Com podem aprendre a respectar el temps de creixement de cada fill sense voler controlar-ho tot, confiant en la llavor bona que anem sembrant a casa?

2.- En una societat que sovint només valora allò gran, immediat o cridaner, quines experiències tenim en família on un detall aparentment insignificant hagi donat un gran fruit de pau o reconciliació?

3.- Com podem fer de la nostra casa i de la nostra comunitat parroquial un «gran arbre» que aculli les dificultats, dubtes o necessitats dels altres?

4.- En quins moments de la vida familiar ens costa més confiar i posar en mans de Déu allò que se'ns escapa de les mans?

11.- I PER ACABAR...

Moment de Pregària / Oratori: Breu temps de recolliment en silenci per agrair a Déu la seva mà estesa.

- Creem un ambient de silenci i pau amb música de fons.
- Fem memòria agraïda de les presències de Déu en la nostra setmana.
- Cada participant encén una espelmeta dipositant-la al centre i fent una breu petició o acció de gràcies per la seva família.
- Rezem tots junts el Pare Nostre amb les mans unides.

Pregària a l'Esperit Sant:

«Aquí estam, Esperit Sant, Senyor que infoneu la vida i que ens conduïu cap a la veritat completa; veniu a nosaltres i assistiu-nos: digneu-vos il·luminar els nostres cors; ensenyeu-

nos el que cal fer; mostreu-nos el camí a seguir; actueu Vós mateix en tot allò que farem, perquè només Vós sou Déu, amb el Pare i el seu Fill Jesucrist. Amén.»

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

1. **El racó de pregària:** Preparar un espai senzilla a la llar amb una imatge o creu i una espelma per pregar junts un moment durant la setmana.
2. **Construir el Regne a casa:** Tria una acció concreta en família per fer present el Regne aquesta setmana (p. ex., demanar perdó per un enfadament, ajudar un veí o compartir un gest solidari).

TEMA 05

LA HISTÒRIA DE Zaqueu

UNA MIRADA QUE TRANSFORMA LA VIDA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Descobrir com la trobada personal amb Jesús transforma el cor, desfà l'egoisme i genera una vida nova plena de joia i generositat.
- Prendre consciència que Jesús ens busca i ens mira amb amor abans que nosaltres el busquem a Ell, sense jutjar-nos pels nostres errors.
- Comprendre que l'acollida del Regne de Déu en la pròpia llar es tradueix en gestos concrets de Justícia, compartició i reconciliació en família.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Bíblia.**
- **Projector**, pantalla, ordinador i equip de so.
- **Binocles de joguina**, ulleres de cartró o una petita escala/bossa de monedes com a elements simbòlics.
- **Targetes de dos colors** (ex. grogues i blaves) i bolígrafs.
- **Espelmes** per al moment de pregària final.
- **Música d'ambientació** relaxant i el cant d'inici seleccionat.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

JOC: «CERCAR DES DE LES ALTURES»

Desenvolupament: Es penja una imatge amagada o un missatge sobre Jesús en un lloc elevat de la sala. Es demana a un dels participants (o a un nin) que intenti veure'l des del terra; com que no hi arriba o hi ha "molta gent" davant, se li ofereix una cadira o una petita escala per poder pujar i mirar millor.

Enllaç catequètic: De vegades la rutina, les nostres preocupacions o els obstacles del camí no ens deixen veure Jesús clarament. Com Zaqueu, necessitem buscar la manera de «pujar més alt» per poder trobar-nos amb Ell.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Gest inicial: Fem el senyal de la creu ben a poc a poc, sentint cada paraula: «En el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant».

2.- Pregària inicial:

Senyor, beneeix els nostres ulls perquè sàpiguen mirar els altres com Tu els mires; beneeix les nostres orelles per escoltar la teva crida; beneeix els nostres cors perquè s'obrin de bat a bat i puguem acollir-te avui a la nostra llar. Amén.

3.- Cant d'acollida conegut per la comunitat.**5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA**

- Zaqueu era un home ric, cap de publicans, considerat per la societat de l'època com un pecador i un traïdor perquè recaptava impostos per als romans.
- Tot i tenir diners i béns materials, a la seva vida hi havia un buit i un desig profund de conèixer Jesús.
- La història de Zaqueu ens mostra que Jesús no passa de llarg davant de ningú: no mira els defectes ni la posició social, sinó la necessitat d'amor i de salvació de cada persona.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA**DINÀMICA: Les dues ulleres (La mirada de la gent vs. La mirada de Jesús):**

- Es porten dos parells d'ulleres de cartró de diferents colors.
- **Ulleres fosques (La mirada de la gent):** Simbolitzen la mirada de xafarderia, de judici, de rebuig i d'etiquetar els altres («és un pecador», «és un egoista»).
- **Ulleres clares/lluminoses (La mirada de Jesús):** Simbolitzen la mirada de compassió, de valoració, d'acollida i de confiança en la capacitat de canvi de la persona.

Reflexió: Com mirem nosaltres les persones que ens envolten? Quines ulleres utilitzem a casa o a la feina?

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projectam un fragment animat de la **història de Zaqueu** (Lc 19, 1-10) on es reflecteixi l'emoció de Zaqueu en pujar al sicòmor i el canvi radical que viu quan Jesús li diu que vol estar a casa seva.

Historias de la Biblia – Zaqueo

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Introducció a la carta de Sant Pau als Corint

- **El desig i l'obstacle:** Zaqueu vol veure Jesús, però té dos obstacles: la seva curta alçada i la multitud que li tanca el pas. El sicòmor és el recurs que troba per superar les dificultats.
- **Jesús pren la iniciativa:** Jesús s'atura, aixeca la mirada i l'anomena pel seu nom (**«Zaqueu»**). No és Zaqueu qui convida Jesús, sinó Jesús qui s'ofereix a entrar a la seva vida: **«Avui m'he d'aixoplugar a casa teva»**.
- **L'alegria de l'acollida:** Zaqueu baixa de pressa i el rep *amb alegria*. La trobada amb Jesús no produeix por ni culpa, sinó una joia profunda que transforma el cor.
- **El fruit de la conversió:** La salvació transforma les actituds concretes. Zaqueu no fa una simple declaració d'intencions, sinó que reparteix els seus béns i repara el mal comès. El trobar-se amb l'amor de Jesús el fa lliure de l'afermeçament als diners.

2.- Lectura del text bíblic: Evangeli segons sant Lluc (Lc 19, 1-10):

«Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia allí un home anomenat Zaqueu, cap de publicans i molt ric. Cercava de veure qui era Jesús, però no podia a causa de la gentada, perquè era baix de talla. Va córrer, doncs, a davant i es va pujar a un sicòmor per veure'l, perquè havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, va aixecar els ulls i li va dir: —Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he d'aixoplugar a casa teva. Ell va baixar de pressa i el va rebre amb alegria.

En veure això, tots murmuraven i deien: —Ha anat a hostatjar-se a casa d'un pecador! Però Zaqueu, dret davant el Senyor, li va dir: —Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i si a algú he reclamat de més, li ho retorno quadruplicat. Jesús li va dir: —Avui ha entrat la salvació en aquesta casa, ja que ell també és fill d'Abraham. Perquè el Fill de l'home ha vingut a cercar i salvar allò que es perdia.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1. Context literari i històric

La història de Zaqueu (Lc 19, 1-10) es troba en un punt articulador decisiu de l'Evangeli segons sant Lluc. S'ubica al final del llarg camí de Jesús cap a Jerusalem (obert a Lc 9, 51) i constitueix el darrer episodi de la seva activitat itinerant abans d'entrar a la Ciutat Santa per viure la Seva Passió, Mort i Resurrecció.

Jericó era una ciutat pròspera de comerç, coneguda pel seu clima, les seves palmeres i com a punt estratègic de duana i recollida d'impostos en les rutes entre Perea, Judea i Jerusalem. Els publicans eren odiats per la població jueva perquè treballaven per a l'Imperi Romà (l'ocupant pagà) i sovint cometien abusos financers i extorsions per enriquir-se. Com a «cap de publicans» (*architelōnēs*), Zaqueu era vist com el paradigma de la traïció i la impuresa ritual: un pecador públic considerat irrecuperable per a la comunitat religiosa de l'època.

2. Estructura del text

L'episodi es desplega en una progressió narrativa molt clara marcada per la dinàmica de la mirada i la trobada:

1. **La cerca i l'obstacle (vv. 1-4):** Presentació de Zaqueu, el seu desig de veure Jesús, els obstacles (la multitud i la seva baixa alçada) i el recurs del sicòmor.
2. **La trobada i la iniciativa de Jesús (vv. 5-6):** La mirada de Jesús cap amunt, la crida pel seu nom, l'oferta d'hostalatge i l'acollida joiosa.
3. **El murmurar de la multitud (v. 7):** La reacció de rebuig social i religiós davant l'actitud de Jesús.
4. **La conversió i la reparació (v. 8):** La resposta de Zaqueu amb la transformació concreta de la seva vida econòmica.
5. **La declaració salvífica de Jesús (vv. 9-10):** Proclamació de la salvació de la casa i definició de la missió del Fill de l'home.

3. Anàlisi exegetica detallada

A. Cerca de veure Jesús (vv. 1-4)

- **«Cercava de veure qui era Jesús» (v. 3):** El verb *zēteō* (cercar) indica que en Zaqueu no hi ha una mera curiositat superficial, sinó una cerca existencial profunda.
- **La baixa talla i la gentada:** Simbolitzen les opressions i els obstacles reals que impedeixen la trobada amb el Messies (tant les pròpies limitacions personals com la barrera que a vegades posa la mateixa comunitat o multitud).
- **El sicòmor:** Un home ric i d'alt estatus social s'exposa al ridícul públic pujant a un arbre. Aquest gest reflecteix la determinació de Zaqueu de superar qualsevol obstacle social per tal de veure Jesús.

B. La mirada i l'hostalatge (vv. 5-6)

- **«Aixecà els ulls i li va dir: —Zaqueu...» (v. 5):** Jesús és qui pren la iniciativa salvadora. Capgira la situació: Zaqueu volia veure Jesús, però és Jesús qui el veu primer a ell i el crida pel seu propi nom.
- **«Avui m'he d'aixoplugar a casa teva» (v. 5):** L'ús del mot *dei* («és necessari», segons el pla diví) i del terme *sēmeron* («avui») subratlla la urgència de la salvació. Jesús no demana que Zaqueu es penedeixi primer per anar-lo a veure; entra a casa seva quan encara és considerat un pecador.
- **«El va rebre amb alegria» (v. 6):** En l'Evangeli de Lluc, l'alegria és el senyal inconfusible de la presència del Regne de Déu i de la salvació que arriba.

C. La murmuració i el canvi de vida (vv. 7-8)

- **«Tots murmuraven» (v. 7):** Representa la lògica humana del juí i la meitat excloent, incapaç d'entendre la misericòrdia de Déu que no té fronteres puritanes.
- **«Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns...» (v. 8):** La trobada amb la gràcia no demana sacrificis previs, però produeix fruits immediats. La conversió de Zaqueu no és una mera reflexió íntima, sinó una transformació social i econòmica: va molt més enllà del que exigia la Llei de Moisès per a la restitució (que demanava afegir un cinquè part, mentre que ell ho retorna quadruplicat).

D. La salvació d'allò que es perdia (vv. 9-10)

- **«Avui ha entrat la salvació en aquesta casa» (v. 9):** La salvació en Lluç no és només una promesa futurista, sinó una realitat present (*avui*) que transforma la llar i les relacions humanes.
- **«Ell també és fill d'Abraham» (v. 9):** Jesús reincorpora l'exclòs al poble de l'Aliança, tornant-li la dignitat que la comunitat li havia negat.
- **«El Fill de l'home ha vingut a cercar i salvar allò que es perdia» (v. 10):** És el versicle clau i resum de tot l'Evangeli de Lluç, que presenta Jesús com el Bon Pastor que va a la cerca activa de qui està desorientat o marginat.

4. Claus teològiques i missatge central

- **La primacia de la iniciativa divina:** La salvació comença sempre quan Déu ens mira i ens busca primer. No és l'esforç humà el que atreu la gràcia, sinó la gràcia la que provoca la conversió.
- **La mirada que restableix la dignitat:** Davant la mirada de la societat que jutja i etiqueta («*un pecador*»), la mirada de Jesús reconeix la persona pel seu nom i li torna la condició de fill de Déu.
- **La conversió com a generositat i justícia:** Trobada autèntica amb Crist desembolica l'afero als béns materials. L'experiència de ser estimat gratuïtament fa que la persona es quedi lliure per compartir i reparar el mal causat als altres.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS**1.-OPCIÓ A: Treball amb les targetes:**

- **Targeta groga:** Escriure quin "sicòmor" (quin esforç o quin mitjà) podem utilitzar en la nostra vida diària per apropar-nos més a Jesús i veure'l millor.
- **Targeta blava:** Escriure quin "pes" o quin "egoisme" necessitem deixar anar (com va fer Zaqueu amb els seus diners) per fer espai a Jesús i als altres a la nostra llar.

- **Posada en comú:** Compartir les idees principals en el petit grup de pares i mares.

2.- OPCIO B: Preguntes directes i concretes per a la reflexió personal i la posterior posada en comú en el grup de famílies:**1. Els nostres «sicòmors» personals**

- Quins obstacles (falta de temps, estrès, rutina o cansament) et dificulten avui veure clarament Jesús en la teva vida familiar, i quin "sicòmor" (quin mitjà, espai de silenci o canvi d'hàbit) pots utilitzar per superar-los i retrobar-t'hi?

2. La mirada de Jesús en la nostra llar

- Jesús mira Zaqueu sense jutjar-lo pel seu passat i el crida pel seu nom. Com és la teva manera de mirar els teus fills o la teva parella quan cometem un error? Utilitzes una mirada que etiqueta i jutja, o una mirada d'acollida que els ajuda a créixer?

3. L'alegria d'obrir les portes de casa

- Jesús li diu a Zaqueu: «Avui m'he d'aixoplugar a casa teva». Com està l'ambient de la teva llar per acollir la presència de Déu? Hi ha pau, temps de conversa i espai per a la pregària, o el soroll i les presses ho ocupen tot?

4. Convertir la trobada en gestos de generositat

- La trobada amb Jesús fa que Zaqueu es deslliuri de l'egoisme i comparteixi els seus béns. Quin gest concret de generositat, compartició o reconciliació podeu fer aquesta setmana en família per fer visible que «la salvació ha entrat a la vostra casa»?

11.- I PER ACABAR...

Moment d'oratori i pregària de la llum:

- Es posa una música suau i es crea un ambient de silenci.
- Es llegeix la frase de Jesús: «**Avui ha entrat la salvació en aquesta casa**».
- Cada participant encén una espelmeta dipositant-la al centre i fa una breu pregària en veu alta o en silenci, demanant a Jesús que entri i habiti a la seva pròpia casa.
- Es conclou resant el Pare Nostre agafats de les mans.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

1.- El Repte de la Setmana:

La taula parada per a Jesús: Preparar un sopar o dinar especial en família durant la setmana, col·locant un detall o un ciri al centre de la taula per recordar que Jesús és el convidat principal que entra a la nostra llar.

Un gest de generositat estil Zaqueu: Triar en família una acció concreta de compartició (p. ex., revisar la roba o joguines per donar-ne a qui ho necessiti, o fer un gest de reconciliació i perdó amb algú de la família amb qui hi hagi hagut una discussió).

TEMA 06

LA HISTÒRIA DE MARTA I MARIA

EL CANVI DE PRIORITATS

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Descobrir com l'acollida de Jesús demana prioritzar l'escolta de la seva Paraula per sobre del ferit o l'activisme desordenat.
- Prendre consciència de la diferència entre el servei fet des de l'estress i la vanagloria, i l'atenció que neix de la presència i la pau interior.
- Aprendre a reordenar les prioritats familiars per trobar espais quotidians de silenci, escolta i trobada personal amb el Senyor.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Bíblia.**
- **Projector**, pantalla, ordinador i equip de so.
- **Dos tassons** de vidre transparents, aigua, arena/terra i pedres petites per a la il·lustració visual.
- **Fulls amb el text bíblic** i la introducció sobre la cultura de l'hospitalitat.
- **Espelmes** petites per al moment de pregària final.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

LA IL·LUSTRACIÓ DELS DOS GOTS (Sorra i pedres):

Desenvolupament: S'agafen dos gots buits. En el primer, s'omple fins a dalt de sorra (les moltes feines, presses, notificacions, compromisos) i després s'intenta posar les pedres grans (l'escolta, la pregària, la família): les pedres no hi caben. En el segon got, es posen primer les pedres grans al fons i després s'aboca la sorra: la sorra s'acomoda perfectament entre les pedres i tot hi cap.

Enllaç catequètic: Quan posem primer el més important (l'escolta de la Paraula i el centre en Crist), totes les altres tasques diàries troben el seu lloc sense aclaparar-nos.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'obertura:

Senyor Jesús, que vas entrar a la llar de Marta i Maria per oferir la teva Paraula de vida, ajuda'ns a aturar el soroll del nostre dia a dia. Ensenya'ns a escoltar-te amb el cor obert, a deixar de banda les angoixes i a triar sempre la millor part. Amén.

2.- Cant d'inici: qualsevol cant meditatiu d'escolta de la Paraula.

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

- En la Mediterrània antiga, l'hospitalitat era un deure sagrat, però sovint es convertia en una competició per «quedar bé», demostrar poder o guanyar prestigi social mitjançant banquets complexos.
- Marta rep Jesús a la seva llar, però es veu aclaparada per l'excés de feina (*per poder-lo obsequiar*), caient en l'angoixa i la queixa.
- Maria trenca un esquema cultural de l'època: s'asseu als peus del Mestre en actitud de deixeble, un paper reservat tradicionalment només als homes.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

NOM DE LA DINÀMICA: «L'estètoscopi i el soroll interior:

- Es convida als participants a tancar els ulls durant un minut i intentar comptar quants pensaments de «coses pendents de fer» els passen pel cap.
- En acabar, es pregunta: **Quant de temps fa que no ens aturem sense fer res més que escoltar qui tenim al davant?**
- Es reflexiona sobre com l'activisme i l'ansietat ens impedeixen gaudir de la presència real de Jesús i de la nostra pròpia família.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projectar una breu representació audiovisual o curtmètratge reflexiu sobre l'escena de Marta i Maria a Betània, on es visualitzi el contrast entre el moviment accelerat de Marta a la cuina i la pau de Maria als peus de Jesús.

María y Marta las Mujeres Discípulas que cambiaron la historia (Lucas 10,38)

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Explicació del text:

- **La trampa de la vanagloria i el ferit:** Jesús no critica el servei de Marta, sinó la seva actitud d'angoixa («*estàs preocupada i neguitosa*») i la pretensió de fer de l'acollida un espectacle d'aparença externa.
- **La transgressió de Maria:** Asseure's «als peus del Senyor» és la posició oficial del deixeble respecte al mestre. Maria assumeix la condició de deixeble de Jesús, superant les limitacions socials que relegaven les dones a les feines domèstiques sense accés a l'ensenyament teològic.
- **La correcció amorosa de Jesús:** Repetir el nom dues vegades («*Marta, Marta*») és un gest d'afecte i de crida a la reflexió. Jesús no vol ser "servit" amb banquets recarregats, sinó ser "escoltat". La millor hospitalitat és la presència i l'atenció.
- **La «única cosa necessària»:** L'acció i la contemplació no són oposades, però l'acció ha de néixer de l'escolta. Sense la Paraula, el servei es converteix en un activisme buit que genera ressentiment cap als altres.

2.- Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 10, 38-42):

«Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. Marta, que estava molt atafegada per poder-lo obsequiar, s'hi va atansar i digué: «Senyor, no et fa res que la meua germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar». El Senyor li va respondre: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa».

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1.- Context literari i històric

L'episodi de **Marta i Maria (Lc 10, 38-42)** es troba situat estratègicament en la Gran Secció del Camí de l'Evangelí de Lluç (Lc 9, 51 – 19, 28), on Jesús es dirigeix cap a Jerusalem.

Aquest text se situa immediatament després de la **Paràbola del Bon Samarità (Lc 10, 25-37)**, un detall estructural fonamental per comprendre'n el sentit complet:

- El **Bon Samarità** respon a la pregunta de com s'ha de traduir l'amor al proïsme a través de l'acció i el servei.
- **Marta i Maria** responen a la dimensió complementària: la primacia de l'escolta de la Paraula i la trobada interior amb el Senyor.

En el context cultural de la Mediterrània antiga, l'hospitalitat era un deure sagrat i un codi d'honor. Oferir un banquet o un acolliment complex demostrava el valor de la llar i servia per guanyar prestigi

social (vanagloria). D'altra banda, el paper de la dona estava estrictament reclòs a l'àmbit domèstic i privat, exclosa de l'aprenentatge religiós o teològic al costat dels mestres o rabins.

2.- Estructura del text

L'escena és breu però d'una gran intensitat dramàtica i es divideix en tres moments:

1. **La presentació dels dos comportaments (vv. 38-39):**
 - Marta acull Jesús a la seva llar.
 - Maria s'asseu als peus de Jesús per escoltar-lo.
2. **El conflicte i la queixa de Marta (v. 40):**
 - Marta, atrafegada per l'excés de preparatius (per poder-lo obsequiar), reclama la intervenció de Jesús contra la seva germana.
3. **La resposta i resolució de Jesús (vv. 41-42):**
 - Jesús no reprova el servei, sinó l'estat d'angoixa i dispersió de Marta, i vindica l'actitud de Maria.

3.- Anàlisi exegètica detallada

A. Marta l'amfitriona i Maria la deixeble (vv. 38-39)

- **«L'acollí una dona que es deia Marta» (v. 38):** Marta apareix com la cap de casa o amfitriona que pren la iniciativa d'obrir la porta a Jesús.
- **«Es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula» (v. 39):** L'expressió «asseure's als peus de» és una fórmula tècnica en el món jueu i grecoromà per indicar la posició oficial d'un **deixeble** respecte al seu mestre (cf. Fets 22, 3, on Pau diu haver estat educat «als peus de Gamaliel»).
- **Transgressió cultural de Maria:** En assumir l'actitud de deixeble, Maria trenca els rols de gènere establerts per la societat de l'època. Ocupa un espai reservat als homes i posa l'escolta del Regne per sobre de les expectatives culturals domèstiques.

B. L'atrafegament i la protesta de Marta (v. 40)

- **«Marta, que estava molt atrafegada...»:** El text grec utilitza el verb *periespato*, que literalment significa «estar distreta», «arrossegada en diverses direccions» o «dispersa».
- **La queixa a Jesús:** Marta s'atansa no només per protestar contra la seva germana, sinó per corregir el mateix Jesús: «Senyor, no et fa res...? Dignes-li que em vingui a ajudar». L'excés de feina i la cerca de quedar bé (vanagloria de l'amfitrió) han generat en ella angoixa, ressentit i irritació cap a la seva germana i cap al Mestre.

C. La correcció afectuosa de Jesús (vv. 41-42)

- **«Marta, Marta...» (v. 41):** La repetició del nom en el llenguatge bíblic expressa un profund afecte, empatia i crida a la reflexió (com «Abraham, Abraham» o «Saül, Saül»).
- **«Estàs preocupada i neguitosa per moltes coses» (v. 41):** Jesús no condena el treball domèstic ni l'hospitalitat en si mateixa, sinó la **disposició interior** de Marta: l'ansietat, el nerviosisme i la divisió del cor que la distreuen de la presència del Convidat.
- **«Només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part» (v. 42):** La «millor part» (*tên agathên merida*) fa referència a la porció del banquet que no es pot treure ni

consumir. La millor manera d'acollir Jesús no és aclaparar-lo amb un festí recarregat per aparèixer com una gran amfitriona, sinó acollir el regal de la seva Paraula.

4. Claus teològiques i missatge central

- **L'equilibri entre acció i contemplació:** El text no enfronta la vida activa (Marta) amb la vida contemplativa (Maria) com a opcions oposades o irreconciliables. Més aviat ensenya que **qualsevol acció o servei ha de néixer de l'escolta prèvia**. Si el servei no està arrelat en la Paraula, es converteix en activisme buit, angoixa personal i font de conflicte amb els altres.
- **La dignificació de la dona:** Jesús reconeix a les dones el dret complet a ser deixebles, a rebre l'ensenyament teològic i a prioritzar la seva relació amb Déu per sobre de les imposicions culturals o socials de la seva època.
- **Reordenar les prioritats:** El missatge de Jesús és una crida a no deixar-nos absorbir per la multiplicitat de tasques i preocupacions de la vida quotidiana, recordant que el centre de la vida cristiana és la presència de Crist i l'escolta de la seva Paraula.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treballar les tres preguntes proposades a partir del text:

1. **Describeu la transformació de Marta:** Com actua i pensa al principi del text? Què fa Jesús? Com imagines que pot haver reaccionat després de la frase de Jesús?
2. **Quina transgressió cultural fa Maria? I Marta?** (Reflexionar sobre el paper del deixeble i la ruptura de les expectatives socials d'aparença).
3. **L'excés d'activitats i l'angoixa:** T'ha succeït alguna vegada que l'excés d'activitats et provoqui angoixa, i que aquesta angoixa faci que t'enfadis fàcilment amb els altres? Com ho pots solucionar? Comparteix les possibles solucions amb els altres companys i escolta les seves propostes.

11.- I PER ACABAR...

Moment d'oratori i pregària del silenci:

- S'encén una espelma al centre de la sala costat de la Bíblia oberta per Lc 10.
- Es fan 2 minuts de silenci absolut per «asseure's als peus de Jesús».
- Cada participant pot compartir en veu alta una sola paraula o breu pregària demanant la pau interior i el saber escoltar.
- Es conclou resant junts el Pare Nostre.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

El Repte de la Setmana:**«El moment sense pantalletes ni presses»**

Acordar un dia d'aquesta setmana per fer un sopar o un berenar en família on es deixin tots els telèfons mòbils, televisors i pantalles fora de la taula. Dedicar aquest temps exclusivament a escoltar-se uns als altres sense pressa, donant gràcies a Jesús per la presència de cada membre de la llar.

TEMA 07

CREU I RESURRECCIÓ

MORT I VIDA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Partir d'experiències fonamentals de la pròpia vida que ens puguin ajudar a contemplar un dels moments centrals de la trajectòria vital de Jesús: la seva passió, mort i resurrecció.
- Oferir algunes pautes que permetin comprendre les raons que portaren Jesús a morir crucificat i el significat salvífic de la seva mort.
- Comprendre que la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús no són un fracàs, sinó la manifestació suprema de l'amor i del servei de Déu a la humanitat.
- Descobrir com els gestos del lavatori de peus i la institució de l'Eucaristia ens criden a viure la fe en el servei concret i la donació en família.
- Reconèixer la Resurrecció com la font d'esperança que transforma les nostres creus i dificultats diàries en vida nova.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- Una **Bíblia** oberta per l'Evangelí.
- Diverses **fotografies**.
- Un **bol/palangana amb aigua**, una tovallola i un pa petit per compartir.
- **Targetes en forma de creu** i bolígrafs.
- Una **espelma** gran (símbol de la presència de Déu) i encenedor.
- **Pantalla/projector** i altaveus per al vídeo i la música.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

UN CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ: «L'ESPANTAOCELLS»

Un pagès molt avar, que vivia en un llunyà poble, es va donar a conèixer, precisament, per la seva avarícia. Aquesta era tal que, quan un ocell menjava un gra de blat trobat a terra, es posava tan furiós que es passava el dia atalaiant el seu hort perquè ningú el toqués. Tant va pensar en el problema dels ocells que per fi va concebre una idea: construir un espantaocells que l'ajudés eficaçment en la cura de l'hort. Amb tres canyes va fer els braços i les cames, amb palla va configurar el cos, una carbassa li va servir de cap, dos grans de blat de moro va posar per als ulls, una fresca pastanaga conformava el nas i una filera de grans de blat componien la seva dentadura. Quan el cos de l'espantaocells va estar a punt, li va col·locar un vestit poc atractiu i el va clavar a terra. Li va fer una mirada escrutadora i es va adonar que li faltava un cor. Va agafar el més assaonat fruit del magraner i se'l va col·locar al pit.

L'espantaocells va quedar a l'hort, sotmès al moviment capritxós del vent. Sense trigar molt, un pardal necessitat sobrevolava molt baixet per buscar blat a l'hort. L'espantaocells va voler complir amb el seu ofici i va intentar espantar-lo amb els seus descompassats moviments, però l'ocell es va col·locar a l'arbre i va dir: -Quin bon blat que tens. Dóna'm alguna cosa per als meus fills! -No és possible -va dir l'espantaocells-. No obstant, va buscar una solució i la va trobar: li va oferir les dents de blat. El pardal, content i commogut, va recollir els grans de blat. L'espantaocells va quedar satisfet de la seva acció, encara que sense dents.

Al cap de pocs dies, va entrar a l'hort un nou visitant molt interessat. Aquest cop era un conill. Amb quins ulls va mirar la pastanaga! L'espantaocells va voler complir amb el seu deure d'espantar-lo, però el conill, fixant la mirada, va dir: -Vull una pastanaga, tinc gana. L'espantaocells va tenir un pressentiment i li va oferir la pastanaga. Després va deixar anar la seva alegria i va voler entonar una cançó, però no tenia boca ni nas per cantar-la.

Un matí va aparèixer el gall matiner, llançant a l'aire el seu alegre quiriquiquí. Tot seguit, li va dir: -Prohibiré a la gallina que alimenti amb els seus ous l'estómac i l'avarícia de l'amo, ja que ell els donava poc de menjar. No va semblar bé a l'espantaocells la decisió del gall i li va enviar que agafés els ulls formats per grans de blat de moro. -Bé -va dir el gall- i se'n va anar agraït.

A l'hora del crepuscle, sent una veu humana que li explica l'acomiadament que li ha fet el pagès. -Sóc un rodamón, li diu. -Agafa el meu vestit, és l'únic que et puc oferir. -Oh, gràcies, espantaocells!

Aquell mateix dia, una mica més tard, va sentir plorar un nen que buscava menjar per a la seva mare. L'amo de l'horta l'havia acomiadat, sense atendre'n la necessitat. -Germà -va exclamar l'espantaocells-, et dono el meu cap que és una bella carbassa.

Al clarejar, el pagès va anar a l'hort i, quan va veure l'estat en què havia quedat l'espantaocells, es va enfadar tant que li va calar foc. Per fi va caure a terra el seu cor de magrana. El pagès, rient-se, va dir: «Això m'ho menjo jo». Però en mossegar va experimentar un canvi, el seu cor de pedra s'havia convertit en cor de carn. D'ara endavant, l'hort del pagès serà un verger i una cançó on tothom es podrà recrear amb l'harmoniosa nota de la calor humana.

Una vegada s'ha explicat el conte, es demana als participants que s'apleguin per famílies i el comentin breument a partir de la següent pregunta: **Quin ensenyament ens vol transmetre aquest conte?**

Una vegada fet això, totes les famílies es tornen a ajuntar entorn del catequista i aquest amb l'ajuda dels infants explica quin és l'ensenyament que se'n pot extreure. Es poden fer servir aquestes paraules o unes altres de semblants: **En aquest cas, el conte ens vol transmetre la idea que...**

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

El catequista demana a les famílies invocar l'Esperit Sant resant una senzilla pregària. Un catequista pot llegir l'oració i un altre situar-se al seu costat assenyalant les distintes parts del cos que es mencionen a la pregària:

Senyor, beneeix les nostres mans perquè siguin delicades i sàpiguen agafar sense mai empresonar, que sàpiguen donar sense calcular i tinguin la força de beneir i consolar.

Senyor, beneeix els nostres ulls perquè sàpiguen veure la necessitat; que siguin capaços de mirar amb profunditat perquè els altres es sentin feliços per la meua manera de mirar-los.

Senyor, beneeix les nostres orelles perquè sàpiguen sentir la teua veu i percebin molt clarament el crit dels necessitats; que sàpiguen quedar-se sords al renou inútil i la xafarderia, però no a les veus que criden i demanen que les sentin i comprenguin encara que destorbin la meua comoditat.

Senyor, beneeix les nostres boques perquè donin testimoni de Tu i no diguin res que fereixi o destrueixi; que només pronunciï paraules alegres, que mai traeixin confidències i secrets, i que aconseguixin despertar somriures.

Senyor, beneeix els nostres cors perquè siguin temple viu del teu Esperit i sàpiguen donar calor i refugi; que siguin generosos a perdonar i comprendre i aprenguin a compartir dolor i alegria amb un gran amor.

Déu meu, que puguis disposar de nosaltres amb tot el que som, amb tot el que tenim.

Amén

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

Abans d'introduir breument el contingut de la sessió i ja que aquesta és la primera trobada del segon any de l'itinerari seria bo que l'acompanyant animés els pares i mares que així ho desitgin a comentar una mica com **han viscut l'estiu i quin espai li han donat a Déu** durant aquets mesos de vacances. És important recordar que no convé forçar-ne la participació ni escandalitzar-se si qualche pare o mare expliquen que durant les vacances no han fet res d'especial com a família cristiana. És normal. No oblidem que encara es troben en una fase **molt inicial**.

Per altra banda, i per tal de facilitar la fluïdesa de la comunicació en aquest moment, també es pot demanar (prèviament a la sessió) a dues o tres famílies que siguin elles les que comencin explicant les seves vivències i així animin a altres a participar. També poden explicar quines coses els van agradar, ajudar o sorprendre més de tot el que es va tractar a les sessions del curs passat.

Fet això, exposam algunes idees i claus interessants que poden ajudar els acompanyants a situar el tema d'avui. Per explicar-ho poden fer servir aquestes paraules o unes altres de semblants:

- Prendre consciència, seguint amb el que vàrem treballar a la sessió anterior, que en les decisions posam en pràctica la nostra escala de valors.

- Per prendre decisions necessitam referents que ens ajudin a resoldre o a sortir de les situacions difícils.
- Els cristians tenim en Jesucrist aquest referent a l'hora de prendre decisions.
- Partirem d'experiències fonamentals de la vida que hem tengut nosaltres per així aproximar-nos a contemplar un dels moments més fonamentals de la vida de Jesús: la Passió.
- En la Passió Jesús pren moltes decisions: descobrim des d'on les pren? què s'hi juga? Per què ho decideix així? Què genera la persona de Jesús?
- Al final, el cristià és aquell que viu seguint el Senyor, i desitja viure els moments de creu amb els criteris i amb els sentiments que els visqué Jesús.
- És important al final d'aquesta trobada formular la proposta explícita de l'anunci de Jesucrist i una convidada a seguir-lo.

CONVÉ FER UN CLAR ADVERTIMENT: cal anar molt alerta amb els sentimentalisme. Pensem que les imatges que veurem de la passió ens poden conduir a uns sentiments de compassió cap a Jesús que són molt nobles, però que si ho enfocam des d'aquí equivocam totalment l'objectiu d'aquesta sessió de catequesi.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

Començam recordant als pares la importància de prendre decisions junts, els convidam a parlar en parella, duent a **la memòria un moment d'una decisió** delicada que havien hagut de prendre, i a partir d'aquesta experiència els convidàvem a reflexionar sobre el procés de decisió que havien seguit. Tot això ens ajuda més a conèixer-nos millor.

Fixem-nos que en aquestes trobades de catequesi de pares el gran material catequètic és la pròpia vida. Constantment partim de la pròpia experiència vital, perquè sens dubte és el gran patrimoni de l'adult per anar-hi descobrint en la seva profunditat el Déu que s'hi amaga i el missatge que ens comunica.

1.- DINÀMICA: FOTO PARAULA

Avui inicialment els convidam a tornar a partir de la pròpia vida. Ho farem a través de la **dinàmica de la foto-paraula**. Col·locam fotografies per en terra, enmig de la sala, i els convidam a mirar-les en silenci (ens pot servir una musiqueta de fons). Cadascú ha d'elegir la fotografia que li recordi un moment de la seva vida on ha viscut una experiència vitalment fonamental: una gran experiència d'afecte, de dolor, de por, de traïció, de perdó, de no-sentit, d'anar perdut, d'immensa satisfacció, de presa de decisió, de sentir el reconeixement de l'altre, de fracàs, de burla, d'abandó, etc...

Passat un temps, els convidam a **agafar la fotografia** que han elegit i tenint-la en les mans, els convidam a explicar-nos breument aquell moment de la seva història personal. Si justament dos han elegit la mateixa fotografia, se la passen a l'hora d'explicar-la. No cal forçar a que ho expliquin, però cal motivar-ho i facilitar-ho.

Una vegada que tots han exposat el moment vital de la seva vida els explicam que avui contemplem alguns moments de la Passió de Jesús. Es poden fer moltes lectures, o contemplar

de moltes maneres la Passió, però ara els convidam a contemplar-la des d'aquesta clau: es tracta d'un moment molt dur, dramàtic, d'un home, Jesús, on es posa en joc tota la seva escala de valors, el seu projecte vital, les seves relacions, fins i tot la seva espiritualitat... Intentem descobrir com ho viu Jesús, amb quins sentiments ho afronta, com ho resol...

En les imatges que veurem hi ha una confrontació entre el bé i el mal, entre la veritat i la mentida... **Jesús** se decanta, **es decideix** per el bé i la veritat, perquè ens vol demostrar que el mal no té la darrera paraula...

2.- DINÀMICA: LA TOVALLOLA I EL PA

Es passa una tovallola i un tros de pa entre els assistents. Se'ls convida a tocar-los en silenci.

Reflexió: Què costa més en la nostra vida familiar: deixar-nos rentar els peus (reconèixer la nostra feblesa i necessitat d'ajuda) o fer-nos «pa» per als altres (servir sense esperar res a canvi)?

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projectam un vídeo

Avui contemplarem la Paraula de manera audio-visual. Però també els convidam a contemplar-la amb profunda delicadesa i amb el cor obert.

Veurem algunes seqüències de la pel·lícula **La Pasión de Cristo** de Mel Gibson i després de veure cada seqüència, el catequista pot anar fent algun comentari... No propiciar massa el diàleg, per evitar trencar el clima de pregària...

The Passion (Mel Gibson)

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Explicació del text i idees clau de la catequesi:

- **El lavatori de peus (Inversió de valors):** Rentar els peus era una feina pròpia dels esclaus no jueus. Que Jesús (el Mestre i Senyor) faci aquesta feina mostra que en el Regne de Déu el primer és el qui serveix.
- **L'Eucaristia (Memorial d'amor):** Jesús no deixa un record teòric, sinó un gest sacramental: el pa partit i el vi compartit representen la seva vida lliurada a la creu. Cada vegada que celebrem l'Eucaristia, actualitzem aquest lliurament.

- **La Creu i la Resurrecció:** La creu manifesta la mesura de l'amor de Déu («fins al capdavall»). Però la creu no té la darrera paraula: la Resurrecció confirma que l'amor és més fort que la mort i renova tota la creu humana.

2.- Lectura de l'adaptació dels Evangelis (Mt. 27,32-50; Mc. 15,23-27; Lc. 22,1-6; 23,33-46; Jn. 18,1-12; 19,16-30; 23,39-56).

(Es convida a escoltar el text en un ambient de recolliment, amb la flama de l'espelma encesa)

Sopar pasqual

I Quan va arribar l'hora, Jesús i els apòstols es van asseure a la taula. Ell els va dir: —Quant Desitjava amb vosaltres aquest sopar de Pasqua abans de la meva mort! Perquè vos dic que no tornaré a celebrar-la fins que es compleixi en el Regne de Déu. Llavors prengué una copa, digué gràcies a Déu va dir: —Preneu Això i repartiu-vos; perquè vos dic que no tornaré a beure del fruit de la vinya fins que haurà arribat el Regne de Déu.

El lavatori de peus

El diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair Jesús. Durant el sopar, Jesús, sabent que havia vingut de Déu, que tornava a Déu i que el Pare li havia donat tota autoritat, es va aixecar de la taula, es va treure la roba exterior i es va posar una tovallola a la cintura. Després va abocar aigua en una palangana i va començar a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia a la cintura. Quan anava a rentar els peus a Simó Pere, aquest li va dir: — Senyor, ¿Vas tu a rentar-me els peus? Jesús li va contestar: — Ara No entens el que estic fent, però més tard ho entendràs. Pere va dir: — ¡Mai Permetré que em rentis els peus! Jesús li respongué: — Si No te'ls rento no podràs ser dels meus. Simó Pere li va dir: — Llavors, Senyor, no només els peus, sinó també les mans i el cap! Però Jesús li va respondre: — El Que ha acabat de banyat només necessita rentar-se els peus, perquè tot ell està net. I vosaltres ja sou nets, encara que no tots. Va dir: «No tots sou nets», perquè sabia qui li anava a trair. Després de rentar-los els peus, va tornar a posar-se la roba exterior, es va asseure de nou a la taula i els va dir: —¿Enteneu El que vos he fet? Vosaltres em dieu Mestre i Senyor, i teniu raó perquè ho soc. Doncs, jo, el Mestre i Senyor, vos he rentat els peus, també vosaltres heu de rentar els uns als altres. Vos he donat un exemple perquè vosaltres feu el mateix que jo vos he fet. Vos asseguro que cap servent és més que el seu senyor i cap enviat és més que el que l'envia. Vos asseguro que qui acull els qui jo enviament m'acull a mi, i qui m'acull a mi acull el qui m'ha enviat.”

La mort de Jesús

En aquell temps als lladres els mataven clavant-los a una creu. Això va esser el que feren amb Jesús. El tragueren fora de la ciutat, li llevaren la roba, i allà, damunt una muntanya, el crucificaren. Quant l'agafaren presoner els seus amics s'acostaren i s'amagaren. Només un d'ells s'atreuís a sortir i va estar junt amb Jesús amb la Verge Maria i altres dones. Jesús, sabent que la Verge Maria a quedava tota sola, li va dir: —Cuida-la com si fos ta mare. Els seus enemics estaven molt contents perquè havien aconseguit el que cercaven. Molts altres estaven allà i se'n reien d'Ell dient: —Per què no baixes d'allà? Baixa i creurem que ets fill de Déu! Però Jesús deia: —Pare, perdoneu-los perquè no saben el que fan!. Junt amb Jesús crucificaren també a dos altres homes. Un d'ells comença a insultar-lo des de la creu. Però l'altre el renyà dient-li: —No te dona vergonya aficar-te amb aquest home? Calla i deixa'l en

pau! I llavors mirant a Jesús li digué: —Senyor, recorda't de quan siguis al cel!. I Jesús li va dir: —Jo t'asseguro que avui mateix estaràs amb mi al Paradís. Jesús va estar tres hores a la creu abans de morir. Durant aquestes tres hores no va tenir cap gest ni cap paraula de rancúnia cap els seus enemics. Quan es va morir, un dels seus amics, anomenat Josep d'Arimatea, va anar al cap dels romans a dir-li: —Deixeu-me enterrar a Jesús. Ell li va donar permís.

Sepultura

Josep hi va anar el desenclavà, l'envolcallà dins un llençol i el deixa dins un sepulcre que hi havia allà prop. En aquell temps les sepultures no eren com ara. Llavors eren com una habitació, en el centre hi havia una pedra llarga. Damunt ella posaven el cos. Llavors tapaven la porta amb una pedra grossa. Això va esser el que feren en Jesús.

La resurrecció de Jesús

El primer dia de la setmana, molt prest, varen anar al sepulcre amb els perfums que havien preparat. Quan varen arribar varen veure que la pedra que servia de porta al sepulcre estava llevada. Entraren i no trobaren el cos del Senyor Jesús, de tal manera que no sabien què pensar. Però en aquest moment, varen veure en el seu lloc dos homes vestits de blanc. Es van espantar molt, i no s'atrevien aixecar els ulls de terra. Ells varen dir: per què cercau entre els morts al qui viu? No està aquí. Ha ressuscitat.

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1.- Context literari i teològic

El text recorre els tres grans moments del **Tríduum Pasqual**:

1. **Dijous Sant (El Sopar i el Lavatori)**: La institució del servei i la donació com a estil de vida del deixeble.
2. **Divendres Sant (Passió, Mort i Sepultura)**: L'entrega total a la creu, el perdó dels enemics i la solidaritat en el patiment.
3. **Diumenge de Pasqua (La Resurrecció)**: La transformació de la mort en vida i el missatge angèlic de la victòria de Déu.

En l'estructura dels Evangelis, aquests esdeveniments no són un accident tràgic, sinó el compliment de la missió de Jesús (*«sabent que havia vingut de Déu i que tornava a Déu»*).

2.- Estructura del text

L'itinerari narratiu es divideix en cinc seccions clarament marcades:

1. **El Sopar Pasqual**: L'anhel de Jesús de compartir la Pasqua i el signe de la copa.
2. **El Lavatori de Peus**: La lliçó de humilitat, el diàleg amb Pere i el mandat del servei.
3. **La Mort de Jesús**: La crucifixió, les paraules de perdó, la cura de Maria i el diàleg amb el «bon lladre».
4. **La Sepultura**: El gest de Josep d'Arimatea i la disposició en el sepulcre.
5. **La Resurrecció**: La trobada de les dones amb el sepulcre buit i l'anunci dels àngels.

3.- Anàlisi exegetica detallada

A. El Sopar pasqual i el Lavatori de peus

- **«Quant desitjava amb vosaltres aquest sopar de Pasqua...»:** La Pasqua jueva commemorava l'alliberament de l'esclavitud d'Egipte. Jesús reinterpreta aquesta festa: la nova Pasqua serà el seu propi pas de la mort a la vida.
- **El gest del lavatori (Jn 13):** En el món antic, rentar els peus era una tasca pròpia dels esclaus cap als convidats. Quan Jesús se treu la roba exterior i es posa la tovallola, fa una **inversió radical de l'autoritat**: el Mestre es fa servent.
- **El diàleg amb Pere:** Pere es resisteix perquè no accepta un Déu vulnerable o un Mestre que serveix. La resposta de Jesús (**«Si no te'ls rento no podràs ser dels meus»**) deixa clar que per seguir a Crist cal acceptar el seu estil de donació humil.
- **El mandat: «Vos he donat un exemple... heu de rentar els peus els uns als altres».** El servei mutu no és una opció, sinó la mesura distintiva del cristianisme.

B. La Mort de Jesús i la teologia de la Creu

- **El perdó en el patiment: «Pare, perdoneu-los perquè no saben el que fan».** Enmig del suplici de la creu, Jesús no respon amb rancúnia sinó amb intercessió i perdó, mostrant la mesura suprema de l'amor diví.
- **La maternitat espiritual de Maria:** En encomanar la seva mare al deixeble (i el deixeble a la mare), Jesús crea la nova comunitat/família dels creients als peus de la creu.
- **El «bon lladre» (Lc 23, 39-43):** La resposta a la petició de fe (**«Senyor, recorda't de mi...»**) és immediata: **«Avui mateix estaràs amb mi al Paradís»**. Mostra que la salvació i la misericòrdia de Déu estan obertes fins al darrer instant.

C. Sepultura i Resurrecció

- **La sepultura (Josep d'Arimatea):** Subratlla la realitat física de la mort de Jesús. No és un desmai o una il·lusió; el cos és dipositat realment en la tomba tancada amb una gran pedra.
- **El sepulcre buit i el missatge (Lc 24, 1-6):**
 - Les dones són les **primeres testimonis** del misteri pasqual, trencant la marginalització social que patien en l'època.
 - La pregunta dels homes vestits de blanc és la clau de tota la fe cristiana: **«Per què cercau entre els morts al qui viu? No està aquí. Ha ressuscitat»**. La fe no busca un difunt recordat amb nostàlgia, sinó una Persona viva que transforma la història.

4. Claus teològiques i missatge central

- **L'amor «fins al capdavant»:** Tot el relat està filat per la voluntat de Jesús de lliurar-se completament. Des del gest de rentar els peus fins a la mort a la creu, es revela que la naturalesa de Déu és l'amor que servei i perdona.
- **La creu il·luminada per la Resurrecció:** La mort a la creu no és la darrera paraula ni un fracàs definitiu. La Resurrecció confirma que el camí del servei, del perdó i del lliurament per sobre de l'egoisme és el camí que condueix a la vida plena.
- **Crida a la comunitat:** El text convida el lector/creient no només a contemplar els fets, sinó a actualitzar-los: fent-se servents dels altres, acollint el perdó i sent testimonis que Crist és viu enmig del món.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treballar les següents preguntes en petit grup de parels i mares:

1. **El lavatori a casa nostra:** Quin gest concret de servei humil («rentar els peus») necessita més la meua família en aquest moment (paciència, escolta, ajuda en les feines, demanar perdó)?
2. **Compartir el pa:** De quina manera podem fer que les nostres taules familiars siguin un espai d'agraïment i compartició com la darrera sopar de Jesús?
3. **Les nostres creus i l'esperança:** Quina «creu» o dificultat estem vivint a casa, i com ens ajuda la fe en la Resurrecció a mirar-la amb esperança

11.- I PER ACABAR...

Moment de pregària davant la llum de la Resurrecció:

- S'encén la llum o el **ciri central** simbolitzant Crist Ressuscitat.
- Cada participant pot **escriure en una targeta** en forma de creu una petició o una acció de gràcies i dipositar-la als peus del ciri.
- Es conclou resant junts el **Pare Nostre** agafats de les mans.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

El Repte de la Setmana:

- **«El gest del servei en família»:** Tria un dia d'aquesta setmana per fer un gest sorprenent de servei cap a algú de la llar sense dir res (p. ex., fer una feina que sol fer un altre, preparar-li un detall, o fer una rentada de peus/massatge simbolic als fills explicant-los el gest de Jesús) com a mostra d'amor i d'agraïment.

TEMA 08

I DESPRÉS DE TOT, QUÈ?

LA VIDA ETERNA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- Redescobrir el sentit cristià de la mort, la vida eterna i l'esperança en la resurrecció.
- Reflexionar sobre com aquesta fe il·lumina la vida present, les nostres decisions, la nostra ètica i la nostra manera d'educar els fills.
- Prendre consciència que la història humana no acaba en el sepulcre, sinó en la plenitud de la trobada amb Déu.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Bíblia.**
- **Projector**, pantalla, ordinador i equip de so.
- **Mural** o dibuix d'un camí a terra (amb les etapes: *inici* → *desenvolupament* → *final*) i targetes.
- **Bolígrafs i papers** per als compromisos familiars.
- **Espelmes petites** o ciris individuals per lliurar a cada família com a record del final de curs (*Llum de l'esperança*).

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

DINÀMICA D'ENTRADA: «EL QUE ROMAN»

Desenvolupament: Es convida a cada participant a pensar en una persona estimada que ja ha traspassat i a compartir breument quina empremta o valors va deixar en la seva vida.

Enllaç catequètic: L'amor no mor; allò més profund i autèntic que donem i rebem transcendeix el temps i ens obre a la intuïció de l'eternitat.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

Pregària d'obertura:

Senyor Jesús, Vós que vau vèncer la mort, ensenyeu-nos a mirar la vida amb esperança. Obre el nostre cor per creure que la mort no és el final, sinó el pas a la plenitud amb Tu. Feu que aquesta fe doni sentit a la nostra vida diària i a l'educació dels nostres fills. Amén.

Cant d'inici.

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

- Què hi ha després de la mort? La resposta cristiana no parla de destrucció o buidor, sinó de plenitud i trobada.

- Som pelegrins a la terra i ciutadans del cel: la fe en la resurrecció ens allibera de la por i dona una direcció definitiva a la nostra existència.

- Saber quin és el nostre destí final transforma la nostra manera de viure el present, el perdó, l'ètica i les prioritats familiars.

1.- Explicació de la visió cristiana de les «Ultimitats»

- **La mort no és el final:** És el pas pasqual cap a la plenitud amb Déu.
- **La Resurrecció del cos:** Així com Crist ha ressuscitat, nosaltres també ressuscitem per a una vida nova.
- **El Judici i el Cel:** Déu ens jutjarà amb misericòrdia i justícia segons l'amor viscut (cf. Mt 25, 31-46). El Cel és la comunió plena i definitiva amb Ell.
- **Purgatori i Infern:** El Purgatori com a procés de purificació de l'amor; l'Infern com la possibilitat real que té l'ésser humà de rebutjar lliurement Déu.

2.- Panorama d'altres visions de la transcendència

- **Judaisme:** Vida eterna amb Déu per als justos.
- **Islam:** Judici i recompensa al Paradís o càstig a l'infern.
- **Hinduisme i Budisme:** Cicle de reencarnacions fins a la unió amb el diví (*moksha*) o l'alliberament del patiment (*nirvana*).
- **Ateisme / Secularisme:** La vida acaba completament amb la mort; la transcendència queda reduïda al record o l'empremta deixada.
- **Diferència cristiana:** El cristianisme es distingeix per la fe en la **resurrecció de la persona sencera** i la trobada personal amb un Déu d'amor.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- DINÀMICA: «EL FINAL QUE DÓNA SENTIT AL CAMÍ»

- En un mural o dibuix a terra que representa un camí, els pares col·loquen targetes amb moments clau de la vida (naixement, infància, decisions importants, pèrdues, alegries).
- A continuació, es col·loca al capdavant del camí la paraula «**VIDA ETERNA**».
- **Reflexió:** Quan descobrim que el final és la trobada amb Déu, cap sacrifici, decisió ètica o gest d'amor no és en va.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projectar un breu fragment o testimoniatge sobre l'esperança cristiana davant el dol o sobre com la fe en la resurrecció transforma la vida quotidiana de les famílies.

Premonición (Muerte, explicación del cielo)

Premonición (Carta del padre a la hija)

Experiencia cercanas a la muerte (Roca)

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Introducció a la lectura

Escoltem ara un passatge de l'Evangeli de Sant Joan on Jesús ens explica el sentit profund de la vida eterna.

En aquestes paraules, Jesús ens assegura que la mort no és la fi del camí, sinó el pas cap a la «casa del Pare», un espai d'amor on hi ha «moltes estades» preparades per a cadascun de nosaltres.

L'Evangeli ens explica que el mateix Jesús és qui ens obre aquest camí i ens garanteix que el nostre destí final no és la solitud o la nada, sinó viure per sempre en comunió amb Ell.

2.- Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Joan 14, 1-3)

«No us torbi el vostre cor. Creieu en Déu i creieu també en mi. A la casa del meu Pare hi ha moltes estades... Vaig a preparar-vos un lloc, i quan hagi anat i us l'hagi preparat, tornaré i us portaré amb mi, perquè on jo estigui, estigueu també vosaltres.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

1. Context literari i teològic

Aquest passatge forma part dels anomenats **Discursos del Comiat** de l'Evangeli de Joan (capítols 13 a 17), situats en el marc de la Darrera Sopar.

Jesús acaba d'anunciar la seva propera partida (mort a la creu), la traïció de Judes i les negacions de Pere (Jn 13). Els deixebles estan perplexos, tristos i plens de por davant la sensació de desemparament i la perspectiva de quedar-se sols. En aquest clima d'incertesa, Jesús els adreça unes paraules de consol i d'esperança profunda.

2. Estructura del text

1. **La crida a la fe i a la calma (v. 1):** Un imperatiu per vèncer la por interna.
2. **La promesa de la casa del Pare (v. 2a):** La revelació d'un espai de comunió on hi ha lloc per a tots («moltes estades»).
3. **El diàleg d'anada i retorn (v. 2b-3):** La missió de Jesús com a preparador del camí i la promesa de la trobada definitiva.

3. Anàlisi 57exegètica vers a vers

1.- «No us torbi el vostre cor. Creieu en Déu i creieu també en mi.»

- **«No us torbi el vostre cor»:** El «cor» (*kardia* en grec) en la mentalitat bíblica no és només el centre de les emocions, sinó la seu de les decisions, de la voluntat i dels pensaments més profunds. La «torbació» és la por paralyzadora davant el futur.
- **«Creieu... creieu»:** En el text grec s'utilitza el mateix verb (*pisteuete*), que es pot traduir tant com un imperatiu («creieu!») com un indicatiu («ja creieu»). Jesús posa la fe en Ell al mateix nivell que la fe en Déu Pare. La resposta a la por no és una seguretat humana, sinó la **confiança personal** en Jesús.

2.- «A la casa del meu Pare hi ha moltes estades... Vaig a preparar-vos un lloc...»

- **«La casa del meu Pare»:** És un terme que fa referència a la comunió íntima profunda amb Déu. No s'ha d'entendre tant com un espai físic o geogràfic, sinó com una **relació d'amor etern**.
- **«Moltes estades» (*monai*):** La paraula grega *mone* significa «lloc de permanència», «estatge» o «residència fixa». Que n'hi hagi «moltes» indica l'**amplitud i la universalitat de la salvació**: a la casa de Déu no hi ha exclusió; hi ha lloc per a tothom.
- **«Vaig a preparar-vos un lloc»:** La marxa de Jesús (la seva Passió, Mort i Resurrecció) no és una pèrdua o un abandonament, sinó un **pas necessari** per obrir a la humanitat les portes de la vida divina.

3.- «...tornaré i us portaré amb mi, perquè on jo estigui, estigueu també vosaltres.»

- **«Tornaré i us portaré amb mi»:** Fa referència tant a la trobada personal en el moment de la mort com a la consumació final (la *Parusia* o segona vinguda).

- **«Perquè on jo estigui, estiguen també vosaltres»:** Aquesta és la definició joànica del **Cel o la Vida Eterna**. El Cel no és un lloc abstracte, sinó **estar amb Crist** (*comunió plena*). La salvació consisteix a compartir per sempre la mateixa relació que Jesús té amb el Pare.

4. Claus teològiques i missatge pastoral

- **L'esperança que transforma el present:** La certesa del destí final (la Casa del Pare) no convida a l'evasió del món, sinó que dona pau per afrontar les dificultats, el dolor i la pèrdua en la vida present.
- **La mort com a «pas a la llar»:** Cristianament, la mort no és el buit ni un destí desconegut, sinó el retorn a la llar del Pare on Jesús mateix ens ha preparat un lloc.
- **Criteri per a la vida i l'educació familiar:** Saber que estem cridats a una comunió eterna ens ajuda a valorar el que realment importa (l'amor, el perdó, la relació) per damunt del que és caduc i material.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treballar les següents preguntes en petits grups de parels i mares:

1. Quina imatge tens tu personalment de la vida després de la mort?
2. Com t'ajuda la fe en la resurrecció a fer front al dolor, la pèrdua d'un ésser estimat o les teves pròpies pors?
3. Quina empremta espiritual o humana t'agradaria deixar als teus fills que perduri més enllà d'aquesta vida?

11.- I PER ACABAR...

Pregària comunitària de cloenda:

Senyor Jesús, Vós sou la Resurrecció i la Vida. Gràcies perquè ens promets un lloc al teu costat. Fes que aquesta esperança transformi la nostra manera de viure, d'estimar i d'educar els nostres fills. Que, quan arribi la nostra trobada amb Tu, puguem reconèixer-te com l'Amor cap a qui sempre hem caminat. Amén.

Gest final de curs: Lliurament d'una petita espelma a cada família com a **«Llum de l'esperança»**.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

Els acompanyants de parels proposen unes pautes per treballar a casa amb els fills:

- **Parlar de la mort i de la fe amb senzillesa:** Parlar a casa de la vida eterna sense por ni tabús, recordar els familiars difunts pregant per ells i expressar els «t'estimo» i el perdó sense deixar-ho per demà.

- **Compromís familiar per escrit:** Cada família escriu en una targeta: «**Volem viure cada dia com si fos etern, estimant més a ...**».